

Shenkottai Avudai Akkalin Advaitiset Laulut

Tähän laitokseen olen koonnut alkuperäisessä kirjassa, ”Transgressing Boundaries” olleet Akkan laulut ja muut runot ilman selittäviä viitteitä. Näin toin esille vain kirjan ytimen, Advaita Vedantaan pohjautuvat vertaukset, jotka pyrkivät kuvailemaan sanoin kuvailematonta [sekä polkuna että päämääränä].

Kääntäjä Pentti Mäntylä

Inta Rakasiyam
['Tämä Mysteeri']

RAKAM MOHANAM

Pallavi

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeuden minuun.

Anupallavi

Äidittä syntynyt tytär,
Ruokittu isän rintamaidolla;
Luoden maailman, joka ei ole muiden havaittavissa;
Jos ymmärrät tämän mysteerin Ahopalarin armon kautta:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Charanam

Brutat tulevat olemassaoloon ilman *ikshameja*;
Kalpakam tuli olemassaoloon ylösalaisin;
Kivilehmä säälii vasikkaa ja imettää sitä.
Tarttua kiinni tuuleen ja lukita se turvallisesti saviruukkuun:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Hedelmättömän äidin poika hallitsee tyhjien haaveiden kuningaskuntaa;
Poimien taivaskukkia ja sitoen ne yhteen ilman lankaa;
Käyttäen jäniksenarvesta tehtyä jousta
Tappaakseen kuolleiden miesten armeijan ja julistaen voittoa:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Keittää ruokaa tulella käyttämättä astiaa;
Ruuasta nautiskelee kieleton;
Löydetään *gandharvanakaram* viidakosta;
Kylvetään ja sammutetaan jano kangastuksen vedellä:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,

Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Sthanupurushan purema käärmeeltä,
Joka on oikeasti köysi,
Ryntäillä peloissaan ympäriinsä, katkoa hampaansa ja loukata nilkkansa;
Napumsaka syöksyen aistillisuuteen;
Sokeat silmät häikäistynä kaupungin juhlavista kirkkauksista:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Miehelle tuotti nautintoa naisvartaloinen lapsi;
Taivas vedettiin sivuun nuolella;
Maalitaulu muotoiltiin seitsemän maailman pölystä:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Paraparakkanni ['Korkein Tuonpuoleinen']

I.

Palvoen ja tarjoten kukkia Hänelle, joka ilmestyy patsaasta,
Vapauduin egosta ja kolmesta epäpuhtaudesta, Paraparame.
Palvoen guruani ja kunnioittaen hänen lootuksen kaltaisia jalkojaan,
Harjoitin katumusta (tunteakseni) itseni, Paraparame.

Äiti, Saraswati, jatkuvasti sinua kunnioittaen,
Minusta itsestäni tuli *sacchitanandam*, Paraparame.
Levoton mieli, joka aaltoili kuin loputtomat aallot
Pysyy nyt liikkumatta Autuudessa, Paraparame.

Jättimäinen tietämättömyyden puupölkky juuriltaan revittynä ja hävitettynä,
Minä seison Tietoisena Todistajana, kaikensisältävänä Tilana, Paraparame.
Tuhoamalla egon Itsen aseella,
Minä saavutin Jakautumattoman Tilan, Paraparame.

Ymmärtämällä Totuuden sydämen koukeroisen murheen kautta,
Ja Mestarin sanojen avulla,
Minä voitin sekä synnin että ansion valtavan voiman, Paraparame.
Tuhottuani peräkkäisten syntymien sarjan,
Ja lukemattomat kommellukset,
Minä ylitin Harhaluulon Kaupungin, Paraparame.

Uimalla yli iäti ohikiitävän syntymän ja kuoleman valtameren,
Ja saapumalla rantaan,
Minusta tuli ajaton Ikuisuus, Paraparame.
Sukeltamalla syvälle surun valtameren, saapumalla toiseen rantaan,
Minä välttelin häpeää ja väheksyntää,
Ja luovuin syntymien pyörästä, Paraparame.

Maailman joutavanpäiväinen juoruilu, vääristely ja harha katosivat,
Ja minusta tuli kuin taivas, ainoa valtavuus, Paraparame.
Kaikista lukemistani kirjoituksista tuli loppuun kuluneita ja riekaleisia kuin vanhat vaatteet.
Samalla kun minusta tuli rajoittumaton, mittaamaton Äärettömyys, Paraparame.

Luopumalla pöyhkeästä käsityksestä 'minä olen ruumis',
Minä ymmärsin 'Minä olet Se',
Ja silloin minä seisoin iäti hiljaisessa lujudessa, Paraparame.
Yksi vilkaisu riitti tajuamaan
Pravrttin petollisen valtameren, kun minusta tuli
Majakan valo noille *nivrtnin* polulla oleville, Paraparame.

Jumalankuvat eivät enää houkuta, kolme gunaa
 Hakattuna *nirguna*an, kaikki halut hylättynä,
 Minusta tuli iäti voitonriemuinen, Paraparame.
 Nuo *nadaan*, *binduun* ja muihin kosmisiin yksityiskohtiin uppoutuneet
 Eivät koskaan tule tietämään kaikkialla läsnä olevaa Olentoa, Paraparame.

Samalla kun olin täysin hereillä, minä uinailin (maailmalle) ikään kuin syväunessa,
 Näin vapautuneena sekä saastumiselta että puhtaudelta, Paraparame.
 Saapumalla *sinne* viha ja halu tuhoutuivat, minusta tuli yksinään oleva:
 Ei ketään jonka kanssa keskustella, Paraparame.

(Kolme) tilaa ja niiden valheellinen tuki nyt hävinneenä,
 Minä pysyn Todistajana, iäti yksin ja Yhtenä, Paraparame.
 Yhdessä kuuden vihollisen poismenon kanssa
 Minä valloitin kuoleman, Paraparame.

Selitä kuinka Ääretön vaeltelee
 Ikään kuin suljettuna kuuden mittasuhteen sisään, Paraparame!
 Niin kuin jumalalliset nauttien aisti-iloista, myös minä harhailin hetken,
 Mutta sitten, nähdessäni Totuuden, minä seisoin hiljaa, Paraparame.

Tyydyttäen nälän, tuntien kylläisyyttä, minä tulin kylläiseksi, Paraparame.
 Mielen hiljentäen, tullen yhdeksi kaikkien Kanssa, minä nyt iloitsen
 Olemiseni keväässä, Paraparame.

Isästä, äidistä, tyttäristä ja pojista tuli (kuin) lehmiä markkinapaikalla,
 Kuin eläimiä laumassa, kuin numeroita karjapaimenelle, Paraparame.
 Niin kuin esine lipsahtaa nukkuvan kämmeneltä,
 Valahti epätoivo minusta pois, Paraparame.

Välittämättä tietämättömien typerysten pyhinä pitämistä joista,
 Minä sukelsin syvälle Itsen ikuiseen jokeen, Paraparame.
 Eivätkö hullu rapu, kookas valas, sammakko, kilpikonna,
 Kaikki saavuta vapautta näin, Paraparame?

Kun talosta nimeltä ruumis tuli muu esine (luovuttavaksi),
 Unohdin lehmät, vasikat ja kaikki sukulaiset, Paraparame!
 Kastin ja suvun harhakuvitelmien hävittyä,
 Minä katselin ja palvoin valon *lingaa*, Paraparame.

Samalla kun alemmat ovet suljettiin, keskimäinen avattiin,
 Ja ylimmästä ovesta tuli suuri Tila, Paraparame.
 Se Totuus tuli kaikiksi muodoiksi ja kaikista muodoista tuli omiani:
 Tuntien Sinun olevan kaikki muodot, minä antauduin, Paraparame.

Sydänkeskuksessani synnytin mahtavan *OM:n* kajahtelun.
 Pysyen pelkästään siellä minä tulin siksi korkeimmaksi värähtelyksi, Paraparame!
 Palvonnan kautta, hengityksen ainoassa ytimessä minut opastettiin Manonmanin toimesta
 Ylhäiseen Tietoon, Paraparame.

II.

Oi miehet! Te valitatte ”*Ecchil! Ecchil....!*”
 Mutta ei ole paikkaa ilman *ecchiliä*, Paraparame!
 Jumalten muodot ovat *ecchil*,
 Hunaja on mehiläisen *ecchil*,
 Ja eikö kaikki ravitseva äidin maito ole myös *ecchil*, Paraparame?

Kalojen *ecchiliä* on pyhissä vesissä,
 Brahminit, jotka kylpevät pyhissä joissa, ovat *ecchil*,
 Eivätkö (nokitut) hedelmät ole papukaijojen *ecchiliä*, Paraparame?
 Hyönteisten kaivamien ja turmelemien kookosten *ecchil*,
 Pienten kissojen ulosteita on kaikkialla ja minä tiedän
 Että myös avaruus on *ecchilin* peitossa, Paraparame!

Nadam on *ecchiliä*, *bindu* on *ecchiliä*,
 Brahminien neljä Veda on *ecchiliä*,
 Eikö kieli, joka laulaa Vedoja, ole *ecchil*, Paraparame?
 Makrokosmos ja mikrokosmos, lukemattomat maailmat,
 Ovat kaikki vedettynä *ecchiliin!*
 Uskaltavatko dogmaattiset, kiihkeät uskonnolliset ihmiset nyt edes
 Avata suitaan valitukseen, Paraparame?

Samalla kun heidän suunsa ja kehonsa ovat *ecchiliä*,
 Pelkkä jalkojen pesu silloin tällöin,
 Ei puhdistaa ketään, Paraparame?

Ainoastaan Herra, Totuus ei ole *ecchiliä*,
 Koska siitä Valosta ei koskaan ole tullut laulun tai lausahduksen
Vacchiamia, Paraparame!

III.

Kiljuen ”*Teettu!*” te miehet otatte hatkat!
 Nyt, kuka voi ymmärtää harhan leikkiä
 Joka nujertaa sinut, Paraparame?
 Kun sama *teettu* kukkii
 Ja ylittää kynnyksesi
 Kun veistoksellinen, naimaikäinen nuori neitsyt
 Jota sinä niin himokkaasti lähestyt –
 Vetäytyykö *teettu* silloin pois, Paraparame?

Nuoresta neitsyestä, suloisesta kuin kypsä mango,
 Imeytyneenä pettävään itseihailuun,
 Tuli munasolu ja alkoi sitten
 Jumaloida spermaa, Paraparame!
 Ja fuusioituen sen kanssa, iti ja levisi päättäväisesti
 Viideksi oksaksi maailmassa, Paraparame!
 Sperma lannoitti *teettun* (munan),

Niistä tuli yhdeksänkymmentäkuusi kosmista liikkeelle panevaa voimaa,
 Ja siksi kaikki esivanhemmat ovat ensiluokkaisia, Paraparame!
 Sellainen on kosminen puu, joka kantaa hedelmää –
 Silti tämä parantumattomaksi huimaukseksi kutsuttu himo
 Jatkaa kukoistustaan, Paraparame!
Teettu ilmestyy, mielettömässä käskyssä, niin monen muotoisissa variaatioissa,
 Mutta kuka voi kertoa minulle miksi se niin ilmenee, Paraparame?
 Eihän käsivarsillasi oleva poika, joka on lanteiltasi lähtöisin, ole *teettu*?
 Kenen kanssa jaan tämän hämmennykseni, Paraparame?

Aiemman *teettusi* (yhdyntäsi) tulos
 Lepää unessa kehossa – ja nyt
 Sinä nostat sen epäroimättä suudellaksesi sitä!
 Kuinka voi olla niin, että sinä pysyt niin sokeana
 Luojan harhalle, Paraparame?
 (Oi mies!) Kun himosi *teettu*
 Otti lapsen muodon käsivarsillasi,
 Sinä ryömit karkuun kuin kilpikonna
 Kylpemään pyhissä joissa, Paraparame!

Kaikki *shastrat*, kaikki *gotrat*, kaikki *varnat* ja *ashramit*,
 Ja kaikki pyhät miehet ovat *teettu*:
 Tietävätkö he tätä, Paraparame?
 Shiva ja Sakti levittävät kaiken,
 Mutta tietämättömät tyyperykset (uskoen *teettuun*)
 Näkevät vain pimeyttä, Paraparame!

Ainut todellisuus ilman *teettua*
 On Korkein Tietoisuus!
 Jos vain huuhkaja
 Pystyy näkemään kirkkaassa päivänvalossa, Paraparame!
 Tunnistaen Shivan, kaikkien valojen Korkeimman Valon,
 Joka kerran kulutti loppuun tappavan myrkyä,
 Minä ylitin kolme aikaa, Paraparame!

Lävistettynä, ikään kuin
 Pelottavan mustan skorpionin pistämänä,
 En enää näe egoa tai pettävän mielen
 Epätoivoista liikettä, Paraparame!

Tulevatko kaikki aarrearkkuumme
 Keräämämme rikkaudet, kulta ja kallisarvoiset kivet
 Liittymään meihin (kun jätämme tämän maailman)?
 Kerro minulle, Paraparame!

Kivet, sokeriruoko, melassi, sokeri –
 Voivatko erityyppiset mielet
 Olla kaikki yhtä, Paraparame?
 Juuri kuten levään heitetty kivi
 Viiltää syvän haavan paksuun kerrokseen paljastaakseen

Kirkkaan veden, joka aina alla on läsnä,
Vain suuret viisaat näkevät salatun totuuden, Paraparama!

Niin kuin höpäjävä mielenvikainen, kuin raato, kuin juopunut,
Minä unohdin ruumiin, Paraparama!

”*Avichari! Avichari!*” Näin *avicharit*
Kirkuvat itsensä käheiksi, tietämättä
Että tosi *avichari* on se
Joka ei harjoita *vicharaa*, Paraparama!

Oppineet ilmoittavat, että joka ei näe
Valojen Valoa itsessään
On katala *avichari*, Paraparama!
Joka ei tutki Itseä
Kurkun alueella
On julkea *avichari*, Paraparama!

Joka ei syvällisesti pohdiskele
Itseä Tietoisuudessa,
Joka ei tutki Itseään
Tai tutkaile Sen muuttumatonta luontoa,
On pintapuolisen näkemyksen huoleton *avichari*:
Näin ilmoitetaan, Paraparama!

Advaita Mei Jnana Andi
['Advaitan Todellinen Tieto']

Hän inkarnoitui suuren pilarin sisään
 Suojellakseen Prahladaa, rakasta naisystävää.
 Ja hävittääkseen vanhan *vinain*,
 Hän ilmestyi Korkeimpana Guruna, rakas ystävä.

Mistä minne hän tuli –
 Hän on kaikkialla läsnä oleva, rakas ystävä!
 Hän kätki (itsensä) mayaan
 Vaikka asustaakin mielessä, rakas ystävä.

Hän synnytti osa-alueet ja erilaisuudet, ja (silti) iäti
 Pysyen muuttumattomana täyteytenä, rakas ystävä.
 Palvojien vuoksi,
 Hän laskeutui maan päälle, rakas ystävä.

Hän tuli ihmisen
 Ja eläimen muodossa, rakas ystävä.
 Ja tarjosi neljänlaista vapautumista.
 Hän vaivatta repäisi auki Iranyanin sydämen, rakas ystävä.

Hänellä on tuhat nimeä, rakas ystävä,
 Ja on vakaassa liitossa naiseen.
 Hän jostain syystä ilmeni täällä, rakas ystävä,
 Ja siunasi (minua)!

Hänellä on ääretön määrä naisia, rakas ystävä,
 Ja liittyy jokaiseen eri lailla.
 Naamioituneena toiminnan suorittajaan, rakas ystävä,
 Hän omaksuu ruumiin täällä (maapäällä).

Hän ahmii suuresti herkutellen
 väkijoukossa, rakas ystävä,
 Maailman lukemattomat oliot.
 Muuttamalla ulkonäköään, rakas ystävä,
 Hän pimittää itsensä toisilta.

Hän etsii kypsiä työntekijöitä, rakas ystävä,
 Tarttuu heihin varovasti ja sitoo heidät.
 Hän on auttanut monia nousemaan, rakas ystävä,
 Ja suonut pelastuksen.

Hänen aikeensa ovat ilkkurisia, rakas ystävä:

Hän yhdistää yhteensopimattomat, palasiksi hajonneet, hajautuneet.
Ja noille, *sadhanachatushtayalla* varustetuille,
Hän vaatii oikeutta, rakas ystävä.

Hän ilmoitti: ”Maya, minä en tule tarttumaan sinun pauloihisi!”, rakas ystävä.
Hän on todella vaarallinen, rakas ystävä;
tämän olen kuullut monilta.

Niin kuin rehti, kunnioitettava henkilö, rakas ystävä,
Hän ilmestyi tälle seudulle.
Hitaasti ja vakaasti, rakas ystävä,
Hän ilmestyi talon kynnykselle.

Pehmeästi ja hellästi hän mutisi, rakas ystävä,
”Sinä ole oikeasti *Parabrahman*.”
Ja sitten hän kysyi minulta, ”Kuka sinä olet?”
Pysyin hiljaa ikään kuin en tietäisi mitään, rakas ystävä.

Hän kasteli ja sammutti *ahamkarani* tulen, rakas ystävä,
Menemällä sisääni, hän pakotti luopumaan *ahamista*, rakas ystävä!

Hän heitti suotuisan silmäyksen
Harhani ja tietämättömyyteni ylle, rakas ystävä!
Ja se tapa, jolla hän katsoi minuun, kiehautti
Syntymän ja kuoleman valtameren vedet
Höyryksi, rakas ystävä!

Hän asetti kätensä pääni päälle, rakas ystävä,
Ja toisti, ”*Brahma satyam, satyam*.
Hän kysyi, ”Tunnetko itsesi?”
Seisoin mykkänä, rakas ystävä.

Ripustaen minut antaumuksen teräskoukkuun,
Hän repäisi irti mieleni, rakas ystävä!
Hän kutsui minut peepulpuun alle, rakas ystävä,
Ja julisti ”*Ahambrahmasmi*.”

Hän sanoi, ”Tunne itsesi”, rakas ystävä,
Ja elein selitti kuinka.
Autuaassa Ykseydessä, rakas ystävä,
Kävelin tieheni, kääntymättä koskaan takaisin!

Hän muutti kaikki harhakuvitelmani, rakas ystävä,
Suoden minulle vapautumisen.
Ja sitten luovuin kaikista kiintymyksistäni,
Mukaan lukien äidin ja lapsen välisen siteen!

Minä mietiskelin hänen lootuksenkaltaisten jalkojensa juuressa
Paramina, rakas ystävä.
Niin kuin nuo omaan pelkoonsa sidotut,

Myös minä olin kauhuissani, rakas ystävä.

Siteeraten monia *shruteja*, rakas ystävä,
Hän sanoi, ”Koe Totuus itsessäsi:
Olet syntynyt oman *sankalpasi* tähden.”

Hän sanoi, ”Koko luomakunta on sinun kuvittelemaasi,
Sinä olet kaikkien valojen Valo!”
Hän vakuutti minut (noilla sanoilla), rakas ystävä,
Kun tuijotin häntä syventyneellä tarkkaavaisuudella.

Niin kuin ainoa kuu, rakas ystävä,
Myös minä imeydyin laajaan tyhjyyteen.
Niin kuin täysikuu, pursuen juopuneena
Minä tyhjennyin säteilevälle, äärettömälle taivaalle.

Hän sanoi, ”Maailma ei ole muuta kuin heijastus peilissä,” rakas ystävä.
Ymmärtämällä tämän (totuuden), rakas ystävä, minä tulin todelliseksi *adhishthanaksi*
(lootukseksi/ perustaksi).

”Ilman syytä ei voi olla vaikutusta!” hän julisti, rakas ystävä.
”Niin kuin kulta pysyy kultana olipa se muotoiltu
Erilaisiksi koristeiksi, sinä olet iäti sama,” hän sanoi.
Hän karsi *triputin* ja katkaisi *chijjadan*, rakas ystävä!

Ymmärrettyäni Älyn
Kaiken älykkyyden takana, rakas ystävä,
Minä oivalsin Totuuden.
Hän sanoi, ”Kun kaikki ajatukset tyyntyvät,
Myös maailmankaikkeus katoaa,” rakas ystävä!

Hän ilmoitti, ”Itsen kokemus
On kuin syväunta,” rakas ystävä!

Hän ilmoittaa: ”Vasta kun ruukku särkyä, voi sen sisällä olleesta tilasta tulla taivasta.
Vasta kun linnakkeen muurit murskataan, sen sisäpuolinen tila täyttyy.
Vasta kun tikkuja hangataan vastakkain, kipinä syttyy.
Vasta kun tunnet Itsen, voit oleskella Siinä.

Minä palvoin miljoonia ja miljoonia muotoja, rakas ystävä,
Maahan heittäytyen ja (siinä yhteydessä) hakaten päätäni nyrkeilläni,
”Riittää, riittää jo tämä, olet kaikkialla!”
Näin hän tyynnytteli minua, rakas ystävä.

Hän (mestarini) on hyvä ennustaja!
Ja on myös luotettava, rakas ystävä.
Tämä 'ennustaja', pitäen kättäni,
Tulkitsi sen viivoja ja kuvioita
Niin kuin hän ne kaikki ymmärsi.
Hän sai minut välittömästi ylittämään

Kaikki käskyt ja kiellot, rakas ystävä!

Oi mikä suuri ihme!
Suuri ihme toden totta on tämä, rakas ystävä!
Kehenkä voin verrata tätä (henkilöä)?
Minä kokeilin kaikkea mitä hän sanoi ja ymmärsin (Totuuden).

Hitaasti ja varmasti,
Minä ymmärsin Totuuden, rakas ystävä.
Yhtäkkiä hän huudahti: ”*Mundai!*”
Ja siinä, rakas ystävä, Minä ymmärsin
Kaiken lopun, loppuratkaisun.

”Maya on tyhjä, ilkiömäinen ja itsekeskeinen –
Hylättäköön *maya* ja heitettäköön ulos!” hän sanoi, rakas ystävä,
”Silloin kaikki huonot teot ja kolme kiintymystä
Tulee eliminoitua.”

Silloin, rakas ystävä, ennustaja sanoi:
”Kannin armosta johtuen,
Tämä tulee olemaan vaikea yritys.
Hylkäämällä Brahmanin olet tuuliajolla,
Vaellellen päämäärättömästi ympäriinsä.
Mutta, palvomalla guruasi tulet saavuttamaan etuudet.

”Anna minulle ruokaa vatsaani,
Ja helmiä koriini,” hän halusi, rakas ystävä.
”Ladyn, jumalattaren armosta,
Sinä tulet kokemaan liittymisen.”

Hän huudahti ”Velan! Murugan!”
Ja rukoili minua tulemaan auringonpaisteeseen, rakas ystävä.
Kolin avulla hän tarkasteli kättäni,
Huomaten jopa hyveeni vikoina, rakas ystävä.

Hän sanoi, ”Sinusta puuttuu *chittashuddhi!*”
Sitten hän todella muutti minut
Täksi Yhdeksi (ei-kaksinaiseksi) olemukseksi, rakas ystävä.

”Perhejumaluuden kirous ehkäisee
Lopullisen yhtymisen,” hän sanoi päättäväisesti, rakas ystävä.

”Vain gurun armon avulla
Tulet sinä hyötymään,” hän sanoi, rakas ystävä.
”Mutta älä ajattele Itseä
Parokshana,” hän varoitti, rakas ystävä.

”Niin kuin lapsi käsivarsillasi, myös Itse
On kaikkein läheisintä läheisyyttä,” hän sanoi, rakas ystävä.
”Tämä *shruti* näkyy

kakakshamin nyayanin kautta.

”Vain *neti-netin* kautta
Sinusta tulee kumoamaton jäännös;
Niin kuin voi maidossa, Korkein säilyy (piilossa)
Tässä maailmankaikkeudessa,” hän sanoi, rakas ystävä.

”Niin kuin useista kukista poimittu mesi
Joka sekoittuu yhtenäiseksi hunajaksi,
Tiedä, että yksittäiset minuudet yhtyvät Yhdessä
Soyamdevadattahin kautta,” hän sanoi, rakas ystävä,
On mahdotonta tunnistaa eri kukkien
Mettä sekoituksessa;
(Samoin tapahtuu), kun erikseen mainitut minuudet
Sulautuvat Korkeimpaan, rakas ystävä.

Hän vapautti minut kastieroista, rakas ystävä,
Ja teki minusta *samarasamin*.

Valittuaan istumapaikakseen banyanpuun alusen, rakas ystävä,
Hän näytti viattomalta ja pyhimysmäiseltä.
Hän karkotti valheellisuuteen juurtuneet kärsimykset
Ja tehottoman materialismin, muuttaen minut
Sacchitanandaksi, rakas ystävä.

Hän tuli luokseni kuin *pantitan*, rakas ystävä,
Ja tarjosi minulle *faqirin* lääkettä.
Hän sanoi, ”Osatessani parantaa kaikki sairaudet,
Minä voin parantaa *samsaran* sairauden.

Siten hän selvittää *dhatuja*, rakas ystävä,
”Sinä olet kärsinyt tästä sairaudesta
pitkään!” hän sanoi, rakas ystävä.
Hän antoi minulle Tiedon tabletin seuraavan käskyn kera:
”Seuraa hoito-ohjeita ja luovu tietämättömyydestä!
Lisää pyhien seura (pilleriin) ja sinä
Paranet (helposti),” hän lupasi, rakas ystävä!

Noudatin hyvin tarkasti hoito-ohjeista,
Jotka guru määräsi, rakas ystävä.
Vapauduttuani tietämättömyyden sairaudesta, rakas ystävä,
Minä vakiinnuin vahvaan *aparokshamiin*.
Hän manasi kaksinaisen ajattelun aaveen
Ja koristeli otsani pyhällä tuhkalla, rakas ystävä.

Hän opetti minulle *manimantiramin*, rakas ystävä,
Tämä loistava velho hävitti ajatukseni
Ja ehkäisi pinttyneet vanhat vaikutukset,
Jotka minusta ilmestyivät, rakas ystävä.

Minusta tuli paljaan taivaan kaltainen
 Ei-kaksinaisuuden laajassa tilassa, rakas ystävä!
 Hän ohjasi minut yli toiminnan valtameren,
 Joka hupeni epäjohdonmukaisuudeksi, kuin vesi
 Pukinsorkan jäljessä, rakas ystävä.

”Oikeudenmukaisuus ja epäoikeudenmukaisuus
 Ovat täysin merkityksettömiä,” hän vakuutti, rakas ystävä,
 Hän käänsi katseensa kohti tätä ja muita maailmoja
 Ja ne kaikki hajosivat palasiksi, rakas ystävä!

Hän ilmoitti, ”Kaikki aistinautinnot ovat harhaa
 Ja *paripurnanandam* yksin on todellista, rakas ystävä.
 Hän hävitti kärsimyksen valtameren, rakas ystävä,
 Ja rakensi padon
Sacchitanandan valtameren tulvasta, rakas ystävä.

”Sinulla ei ole yhteyttä
 Kolmeen ruumiiseen,” hän sanoi, rakas ystävä.
 Ja kun ajattelin tätä, huomasin itseni
 Kaikkien (ruumiiden) Todistajaksi, rakas ystävä.
 ”Sinulla ei ole mitään yhteyttä
 Kolmeen tilaan,” hän sanoi, rakas ystävä.
 Ajattelemalla tätä oivalsin,
 Että minä olen oikeasti niiden tuolla puolen, rakas ystävä!

Viisi elementtiä vetäytyivät
 Hänen kiinteän katseensa alla, rakas ystävä!
 Minä sulautin täysin käsityksen ”Minä olen *koshat*”
 Ja tulin muuttumattomaksi Brahmaniksi, rakas ystävä!

Hän pelästytti viisi *tanmatraa* tiehensä, rakas ystävä!
 Oi, mitä sanoisin! Oi, kuinka sanoisin!
 Ja mistä hän saapui?
 (Mutta hänen väliintuloaan varten) minun oli otettava
 Vielä lisää syntymiä, rakas ystävä!

”Jos joku tämän täysin tutkii, ei ole olemassa
 Syytä tuleviin syntymiin,” hän sanoi, rakas ystävä.
 Viiden *koshan* (linnake) purettiin
 Aivan perustuksiaan myöten, rakas ystävä!

Armoton, hänellä ei ole sääliä, rakas ystävä!
 Kuinka voin luottaa häneen?
 Hän sanoi, ”Lopeta paikasta toiseen vaeltelu
 Tätä Totuutta etsiessäsi,” rakas ystävä.
 ”Ymmärrä itsesi
 Kuin Kymmenes mies,” hän sanoi, rakas ystävä.

Jonkin aikaa olin todella elänyt sen ajatuksen kera,

Että olen yksityinen minä, rakas ystävä.
Mahavakya 'Tattvamasin' avulla
 Hän aiheutti Liiton, rakas ystävä.
 Hän repi auki muurit ja voitti
 Kuudentoista armeijan, rakas ystävä.

Hän herätti minut olemaan yksi ja ainut, rakas ystävä;
 Mitä muuta voin kertoa sinulle tästä rohkeasta toiminnasta?
 Hän voitti kuuden koulukunnan filosofit
 Ja vakuutti heidät omikseen, rakas ystävä!
 Hän laitto kuusi vihollista taisteluun, rakas ystävä!
 Tämä mielenvikainen mies soi minulle
Tyriyan tilan, rakas ystävä!

Hän nosti *karvarin* himoa ja vihaa
 Ja muita sellaisia tunteita vastaan, rakas ystävä.
 Hän hakkasi kaikki yhdeksänkymmentäkuusi ihmistä palasiksi!

Sellaisena hyvin pitkänä ajanjaksona, rakas ystävä,
 Olin suorittanut toimintaa omaksi mielihyväkseni.
 Mutta kaikista näistä tuli tarpeettomia,
 Kun hän teki minusta *akartan*, rakas ystävä!

Minä suunnittelin iloitsevani täällä monista nautinnoista, rakas ystävä!
 Mutta hänen yksi silmäyksensä muutti sen kaiken, rakas ystävä!

Hän herätti minut näkemään
 Korkeimman Täyteen kaikissa suunnissa
 Ja kaikkialla minkä katseeni kattaa, rakas ystävä!
 En saata löytää kieltä tätä kuvaamaan:
 Hän on minut hiljentänyt, rakas ystävä!

Hän sai minut näkemään Korkeimman kaikessa.
 Kaikkien sisällä, kaikkialla maailmassa,
 Kuin puuhun kätketyn elefantin, rakas ystävä!

Juuri kuten neljä elementtiä löytyy maasta, rakas ystävä,
 Sisältäni löysin lopullisen pelastuksen, rakas ystävä!

Juuri kuten lukuisat mahdolliset koristeet
 Sisältyvät kultaan, rakas ystävä,
 Sisälläni, omassa itsessäni, hän mahdollisti
 Jakautumattoman liittoni Korkeimman Olennon kanssa!

Täydellisen yksinäisyyden tilassa, rakas ystävä,
 Hän teki minusta koskemattoman ja ikuisen!
 Sacchitanandan pehmeällä vuoteella, rakas ystävä,
 Hän tuuditti minut unettomaan uneen!

Hän vakuutti minulle, että heistä, jotka kuulevat

Ja oppivat tämän *advaita andin* laulun
Tulee Ikuinen Tietoisuus
Eivätkä he synny uudelleen, rakas ystävä!

Vedanta Ammanai ['Ammanain Vedantinen Leikki']

Ammanai, ammanai,
Ammanain leikki minun täytyy leikkiä!

Ketä minun tulisi ylistää
Tämän ammanaileikin kautta?

Ylistää opettaja Shanta Narasimhaa,
Kaikkialla läsnä olevaa kaikkien todistajien Todistajaa;
Kunnianarvoisaa Satgurua,
Ja tervehdittävä Shambhavia ja Siddhi Vinayakaa,
Minä aion kytkeytyä ammanain (leikkiin).

Sallikaa minun tuntea läsnäolonne, Äiti Korkein!
Tulkaa ja juurtukaa kieleeni, näin sallien minun
Vakautua, singota voimakkaasti ja (laulaa)!

Äiti, saadakseni aikaan kaiken, jonka tahdon saavuttaa,
Tulen tarjoamaan teille *parkuzhambun*, *panakamin* ja *payasamin*,
Vadaiparuppun, *motakamin* ja jakkihedelmän näitisti paloitetuna;
Tulen tarjoamaan tämän kaiken teille nyt,
Sillä te yksin, erilaistumaton, voitte auttaa minua.
Älköön olko yhtään virhettä lauluissa,
Jotka valmistin (tätä ammanaileikkiä varten)!

Täyttäkää tämä (toive), Äiti, Manonmani!
Ja jos sommitelmissani on järjettömyyksiä,
Viisaan tulisi osoittaa virheet,
Ja suoda minulle anteeksi.

Teksti

(Ammanaikivien luominen:)
Kehittyen Lähteestä ja sitten itäen,
Tullen illusoriseksi mayaksi, ilmestyen
Ja kadoten, verhoten
Ja muodostaen kokonaisen maailmankaikkeuden,
Yhdistäen ja sekoittaen
Viidellä sävyllä, joita elementeiksi kutsutaan,
Ja ilmeten kolmena gunana,
Mustana, punaisena ja virheettömän valkoisena,
Ammanai puhkesi muotoon.

Tämä ammanai tuli olemassaoloon
 Alussa, leviten
 Ja kattaen itsensä
 Kaiken, joka on liikkuvaa ja liikkumatonta,
 Ja vetäen (kaiken) takaisin itsensä
Pralayan aikaan.
 Tämä ammanai on (nyt turvallisesti) lukittuna
 Mahtavaan aarrearkkuun
 Nimeltä *mahat tattva*.
 Seuraavaa luomisen kierrosta varten
 Se tulee ilmestymään uudelleen; soveliaaseen aikaan
 Se tulee kehittymään, levittäytymään kaikeksi mitä on.
 Minä toivotan teidät tervetulleeksi, minä toivotan teidät tervetulleeksi,
 Oi mahtava rubiiniaarrearkku!

Kuka voi tuntea ammanain,
 Kuka voi ymmärtää leikin?

Opettamattoman ei tulisi leikkiä tätä leikkiä!
 Noiden, epäpuhtaat *antahkaranat* omaavien, ei tulisi rohjeta leikkiä tätä leikkiä!
 Tietämättömien tollojen ei tulisi edes katsella tätä leikkiä!
 Vain he, jotka ovat kypsiä, puhdasmielisiä,
 Joilla vanhat saastat puhdistettu,
 Joille tuttua *Shivatattva*,
 Voivat leikkiä ammanaita vaivattomasti,
 Kuin hakaten naulaa hentoon vihreään puuhun.
 He, jotka rakastavin sydämin herkeämättä pursuavat
Gurubhaktia, poimivat ammanai (-kivet) leikkiäkseen.
 He, jotka kuuluvat minun guruni kehityslinjaan
 Todella leikkivät tätä ammanain leikkiä!

(Nyt)
 Vapaana kolmesta kiintymyksestä,
 Ankarien harjoitusten, oivalluksen ja tyyneyden kautta,
 Ja tarkastellen täydellä puolueettomuudella ja hartaudella
 Sekä rakkautta että vihaa ja kaikkia muita muodostuneita kaksinaisuuksia,
 Lukkiutumatta *tattvan* mahtavaan aarrearkkuun,
 Lady vilkaisi kammioon,
 Jossa ammanai esitetään.

Tuijottaen (kohti kiviä), ymmällään, lamautuneena,
 Ja painuneena elottomaksi, hän miettii:
 ”Tiedänpö kuinka leikkiä,
 Vai häviänpö leikin?
 Tiedänpö kuinka laulaa (soveliaasti),
 Vai riskeeraanko menettääkseni kunniani ja arvoni?
 Kykenenkö tarttumaan ammanaihin,
 Vai pudotanko kivet
 Senkin jälkeen kun ne turvallisesti laskeutuvat
 Käsiini?

Pilkkaavatko *paramahamsat* minua?
Nöyrytetäänkö minut Itsen Tuntijoiden edessä?

”Paheksutaanko minua täten (vastustajani toimesta):
'Hän ei ole *karmi* eikä *jnani* –
Hän on arveluttava välimuoto!'

”Pilkataanko minua
Kuin neljänlaisia (ihmisiä) tässä maailmassa?
Oi opettajani! Suokaa minulle terve järki
Niin ettei tämä tule kohtalokseni!

”Näistä neljästä tyypestä tulen nyt kertomaan sinulle.
(Ensimmäinen tyyppi):
Edeten hengelliseen yhteisöön, jossa vedantaa
(Opetetaan ja) kuullaan, he kumartuvat
Ja heittäytyvät, teeskennellen olevansa varustettuna
Arvostelukyvyllä, maltillisuudella, jne.!
He esittävät ymmärtävänsä ja arvostavansa
Sopivien nyökkäysten kautta, ikään kuin
Myöntämällä vedantan kannatettavan arvoiseksi hankkeeksi –
(Mutta sitten) he vaeltelevat pitkin katuja
Parjaten sekä mestaria että opetusta!
(Tuleeko hän, vastustajani) näkemään minut
Yhtenä sellaisena tietämättömänä, panettelevana typeryksenä?
Sanooko hän: 'Olla herjaaja
Herjaajien keskellä on vaarallinen...'
Nuhteleeko hän minua?

”(Toinen tyyppi):
Kuin kynnykset ylittävät naiset
Etsien toisia miehiä,
Hyläten omat opettajansa
Ja päämäärättä vaellellen kaikkialla,
Ymmärtämättä koskaan tosi opetusta
Tai todellista opettajaa!
Välittämättä tosissaan koskaan hengellisestä polusta tai opettajasta,
Mutta, tiedustellen vedantamestareiden paikkoja,
Vierailen usein heidän luonaan ja kuunnellen vedantan selityksiä,
He vain kuulevat sanojen äänen ja analysoivat
Järjellä ja logiikalla, tietämättä varsinaista Totuutta
Ja lausuvat sekavasti jonkin mielipiteen tai toisen.
Ajatteleeko (vastustajani),
Että olen saavuttanut sellaisen tiedon
Ylvästelläkseni sillä muiden edessä?
Että olen saavuttanut tiedon
Nimen ja maineen vuoksi?
Ivaavatko suuret opettajat minua, sanoen
'Sellainen tieto ei ole paikkansapitävää!'

”(Kolmas tyyppi:)

Jonkin aikaa, kuin todellinen etsijä, he palvelevat opettajaa,
Ja sitten kuin varkaat, he ajattelevat: ”Minä tiedän kaiken!”
Itserakkaina he liikkuvat turvonneine egoineen,
Syyllistyneenä (tiedon) anastamiseen.
'Kaikkea tätä esitetään vatsan täyttämiseksi,
Kaikki tämä on nälän tyydyttämiseksi!
Hän ei tunne Itsen kokemusta!
Ajatteleeko (vastustajani) näin kaikkea tietoani
Teennäisenä rehentelynä, vajavaisesti tuntevana sydämenä?

(Neljäs tyyppi:)

Naamioituen kuin viisas pyhiin tuhkiin
Hierottuna kaikkialle ympäri ruumista,
Pitäen silmät suljettuina, imitoiden joogia loistavasti,
Myhäillen '*Shivoham! Shivoham!*' kuin *Shivajoogit*,
Haluten ja odottaen heitä pidettävän arvossa – ”Oi!
Vedantassa ei ole ketään hänen vertaistaan!”
Intohimoisesti odottaen jokaisen heittäytyvän hänen eteensä,
Odottaen innolla jokaisen kunnianosoituksia ja suosituksia,
Tahtoen tulevansa palvotuksi lukuisilla ruokatarjoamisilla –
Sanooko (vastustajani). 'Hänen tietonsa
On hankittu tyhjän ylpeyden tähden;
Hän lörpöttelee, tietämättä polusta ylevyyteen!’”

Hylättyään neljä edellä mainittua,
Ja juhlien Tiedon polkua,
Kunnioittaen opettajaa,
Ja vailla estettä vedantan opettamiseen
Shravanan, mananan ja nididhyasanan avulla,
Luopuen naurettavasta käsityksestä 'Minä ole ruumis'
Ja peräänantamattomasti ymmärtäen '*Hamsohamin*',
Kokien Itsen,
Ja vakaasti ollen tietoinen 'Minä olen *sacchitananda*,
(Hän sanoi:) ”Saatanko koskaan pysyä
Autuudessa, ei-kaksinaisuudessa, rajattomassa Täyteydessä!
Saatanko ottaa jivanmuktin mahtavan istuimen,
Joka vuotaa yli autuaallista Tietoisuutta!
Oi Äiti! Sallikaa minun vakiintua lujasti
Tälle Tiedon istuimelle!
Oi rakastettu mestarini,
Auttakaa minua asumaan tässä paikassa!

”Kykenenkö ylittämään tämän *tattvan* valtameren?

Kykenenkö, vaivattomin vedoin,
Uimaan toiselle rannalle ja helposti
Kahlaamaan valtaviin aaltojen loputtomassa pärskeessä
Käyttäen kuin lauttana Satgurun pyhiä jalkoja?
Tunnun vainuavan leikin lopputuloksen;
Silti, ottakoot asiat oman kulkusuuntansa!”

Näin ajatellen, hän vilkaisi kiviä
Leikin valmistelussa.

”Jumalainen Äiti! Minä antaudun teille!”
Niin sanoen hän poimi ammanain.

(Valmistautuminen leikkiin:)

Katuvaisella ladylla oli hyväenteinen kylpy
Viileässä, hyväntuoksuissa lammessa nimeltä 'Mestarin armo'.
Hän teki hiuksiinsa jakauksen ja satoi sen päänsä taakse.
Pukeutuen puhtaan valkoiseen silkkiin, hän koristeli otsansa
Pyhällä tuhkalla ja astui luottavaisena
Helminauhoilla ympäröityyn neliöpihaan.
Hän nousi kuuden samadhin istuimelle,
Hän palvoi mestarin pyhiä jalkoja,
Hän palvoi Jumalaista Äitiä ja Samkaraa.
Hän asetti kukan nimeltä 'voitto' korvansa taa.
Tyranneihin varautuneena ja irrottautuneena harhasta,
Hän kietoi rintansa puhtaaseen päällysvaatteeseen
Nimeltä 'anteeksianto' ja satoi uumansa tiukkaan
Samanlaisella vaatteella.

(Nyt)

Edes tuhatkielisen Anantan ei ole mahdollista
Kuvaila tämän ammanaileikkijän kauneutta!
Hän koristeli päänsä mestarinsa jalkojen tomulla.
Pikkuruiset helminauhat riippuivat hänen *chandrprabhaistaan*.
Aina valppaana tekstien oikean merkityksen suhteen,
Korvannipukat aaltoilevien hiussuortuvien alla
Koristeltuna helminapein
Ja muin välkkyvin koristein.
Kuin peilit, hänen poskensa
Heijastavat hänen rubiininpunaisia korvakorujaan.
Epävarma hymy valaisi ja kukki
Hänen myskintuoksuilla, kuun kaltaisilla kasvoillaan
Ikään kuin nuhdellen täyskuuta sen kauneusvirheistä.
Hän hämmensi neljätoista maailmaa taikinaksi
Ja koristeli sillä otsansa
Kuunsirpin kaltaiseksi.
Hikikarpalot hohtivat hänen kasvoillaan kuin pikkuruiset helmet
Tai kuin vesipisarot vihreillä lootuksen lehdillä.
Hellävaroen hän pureksi käärön tuoksuvia betelin lehtiä.
Suloisessa suussa, joka improvisoi ammanailauluja.
Hänen hymyävät huulensa jakautuivat kahtia kuin
Helmisimpukan puolikkaat ja kun hän empimättä puhui,
Hänen vilahtavat hampaansa olivat valkeat kuin kuu.
Hänen raskaat rintansa pitivät koristeen
Nimeltä *sarappali* pyhää seuruetta.
Mittavat nyörit, *nudrakshoiden* helmien köynnös

Ja koralliriipukset liukuivat hänen rintojensa yli.
 Tämän kauniin neitsyen kädet,
 Jotka ovat palvelleet guraa ja perhejumaluuksia,
 Koristeltiin korallirenkailla ja muilla koristeilla.
 Hänen sormuksensa välähteli kirkkaana joka suuntaan.
 Hänen koristeensa helisivät ja kilisivät ikään kuin sanoen:
 ”Me emme ole maailman merkityksetöntä glamouria!
 Oi lady, nyt heitä ammanai,
 Heitä ammanai (ja aloita leikki)!”

Säteilevän kauneuden lady
 Tartuttuaan kiviin (ja koska hän piti niitä
 Yllättäen) pohti ja ihmetteli näin:
 ”Johtuuko tämä kaikki Shivan armosta
 Vai johtuuko menneisyydessä kootuista palkkioista?
 Johtuuko tämä siitä, että jotkut viisaat miehet ovat armahtaneet palatsini?
 Johtuuko tämä Brahmanin Tietäjien jumaloinnistani,
 Jota minun on joskus täytynyt ilmentää?
 Vai olenko tarjonnut kultarahoja
 Brahmanin Tuntijoiden käsiin?
 Kenen ansioilla olen tullut
 Näin taitavaksi ammanaissa?

(Ajatellen näin)
 Voimakkaan hurmoksen tilassa, hänen hiustensa
 Noustessa voitolliseen riemuun, hän aloitti leikin.
 (Ja nyt häiriöt kävivät hänen kimppuunsa joka suunnasta:)
 Kolme kiintymystä tunkeutui tylästi hänen päälleen,
 Menneet vaikutukset haukkuivat raa'at kommenttinsa,
 Kolme tuskaa räjähtivät tuleen,
 Himo ja viha sitoivat hänet tiukkaan,
 Ego saapui ulisemaan.
 Monet esteet peittivät hänen näkyvyytensä,
 (Mutta peloton lady) ei antanut mitään tälle ajattelulle!
 Kun myrskyisä viha leimahti, hän jätti sen huomiotta,
 Ajatellen: ”Sellainen on sen luonto...!”
 Näin hän suurella kärsivällisyydellä luopui (kaikista häiriöistä);
 Kiinnittämättä huomiotaan mihinkään; oli kuuro kaikelle hänen päälleen lennähtäneelle;
 Tarttuen kiinni ja vetäen takaisin rauhattoman,
 ulkopuolella kuljeskelevan mielensä,
 Hänestä tuli päättäväisesti sisäänpäin kääntynyt
 Ja kantoi sen sisempään kammioon.

(Hän alkaa heitellä ammanaita)
 Hänen älykkäät, naarashirven kaltaiset silmänsä
 Nauliintuivat ylöspäin, silmäillen taivasta
 Ikään kuin uhmaten kiviä.
 Autuuden kyyneleet nousivat kuin (vuorovesi-) aallot,
 Murtuen vasten rantaa
 Ja pyyhkien pois tietämättömyyden nokeutummat.

Viisauden kirkkaalla silmäyksellään kiertyen ylöspäin,
Voittamaton lady alkaa leikin, hänen laulujensa
Jättäessä hänen korallinpunaiset huulensa.

Kolmen gunan ammanai on kolmisävyinen;
Mutta mihinkä me vertaamme
Tämän kauniin lady'n silmiä?
Hänen silmiensä valkuaiset ovat kuin tuoretta maitoa.
Hänen silmäluomiensa pitkät, punaiset sisäkaarteet
Välkkyvät hänen pupilliensa mustaa vasten.
Kun hän tuijottaa ylöspäin, seuraten voimallisesti
Heitetyn ammanain polkua,
Kuunsirpin kuvio hänen otsallaan tanssi;
Hänen häikäisevän korvakorunsa heijastus tanssi;
Hänen kasvonsa tanssivat, kun hän alkoi leikkiä;
Hänen rintansa nousivat, laskivat ja tanssivat;
Hänen päällysvaatteensa heiluivat ja tanssivat;
Satyaloka tanssi kun lady tanssi
Ja lauloi, suunsa punaisena kuin papukaijan nokka;
Hän lauloi yhtä melodisesti kuin *koil* ja tanssi.
Ammanai kohosi '*kalkalan*' kaiulla!
Voimalla hän heitti kivet yhä ylemmäs ja ylemmäs,
Mutta ne ilmestyvät oikopäätä hänen kämmenilleen!
Taas hän heitti ja heitti ylemmäs,
Ja taas jokainen putosi takaisin hänen kämmenilleen,
Ikään kuin häntä tervehtien!
(Pikku hiljaa joka heitolla)
Jokainen kivi eteni korkeampiin taivasiin
Ja pyörivät avaruuteen,
Mutta ilmestyivät välittömästi
Kauniin lady'n käsille!
Jälleen hän paiskasi ammanain suurella voimalla,
Ja taas kerran ne palautuivat hänen käsiinsä
Samalla mahdottomalla nopeudella!
Tämä viisaan leikkijän heittäminen,
Ja ammanain alituinen kimpoaminen
Lentonsa lähteeseen – mihin
Voidaan näitä kahta suurta liikettä verrata?

Juuri kuin kun *sarasapurusha*
Lujasti tarttuu (rakastajansa) käsiin,
Joka päättäväisesti poistuu vihan puuskassa;
Mutta, himon pakottamana, mies pyrkii takaisin hänen luokseen,
Välittämättä hänen raivostaan, hän ylläpitää pyrkimystä.
Huolimatta naisen vihaisista sanoista: ”Jätä minut! Painu hiiteen!”
Hän jatkaa takaa-ajoaan;
Puhuen hienostuneesti ja viettelevästi,
Hymyillen ja pehmeästi vitsaillen hän ajaa häntä takaa –
Tähän rytmikkäästi toistuviin lähestymisiin,
Minä ajattelen, voin verrata lady'n kaunista taitoa

Pelata ammanaileikkiä!

Laulaen kuin nuori *koil*,
 Lady heitti ja poimi kivet;
 Kuullessaan hänen äänensä, suloisen ja melodisen
 Ikään kuin Tumburun veenasta,
Satyalokan väestö ja taivaalliset hovikunnat
 Olettivat, että maa oli uuden ja oudon
 Tapahtuman pitopaikkana.
 Niin ajatellen, heitä tuli joukoittain
 Hyvin kiihdyksissä, kuin myrskyävä meri,
 Katselemaan (leikkiä).
 Indra, Chandra, Ishvara, Vishnu,
 Tumburu, Narada ja muut *kinnarat*,
 Vasistha, Yajnavalkya, Suta, Mahajanaka,
Rajarishit, *devarishit*, nimekkäät *brahmarishit*
 Ja myös Swayamprabha, Chudala, Kashyapa, Maitreya,
 Shabari, Sushila ja suuri joukko ihmisiä,
 Istuutui ja ahtautui lähelle leikkijää,
 Jättämättä maassa tilaa
 Edes seesamin siemenelle!
 Löytämättä tilaa, katsojien valtava joukko
 Painautui tiukasti yhteen, innokkaana katselemaan lady
 Mestarillista esitystä ja taistelua mayan ja gunien kanssa.
 Kuunnellen hänen laulujaan Itsen Tiedosta,
 Valtava väenpaljous katseli toinen toistaan,
 Huomautellen toinen toisilleen, vertaillen tätä
 Useisiin muihin tapahtumiin, sanoen:
 ”Kukaan ei todellakaan tiedä kuinka leikkiä tätä leikkiä:
 Asurat, devat, vanhurskaat viisaat,
 Brahmanit, kahdeksan suunnan suojelijat!
 (Kukaan ei todellakaan tiedä kuinka leikkiä tätä leikkiä!)
 Kun Vishnu, seisoen yhdessä paikassa, helposti nosti
 Govardhanan vuoren sormen kärjelle,
 Kaikki ylistivät hänen tekoaan: 'Tämä on ällistyttävää...!'
 Kun suuri käärme Adishesha
 Kannatteli koko maapallon painoa pänsä päällä,
 Ihmisen kehuivat sitä, huudahtaen: 'Mikä kestävyys!'
 Mutta täällä, ääretön maailmankaikkeus
 Nyt kutistuneena näiksi kolmeksi kiveksi,
 Kolme maailmaa palautuneena kolmeksi gunaksi:
 Sellainen on tämä ammanai! Kuka todellakin
 Voi taistella tätä (ammanaita)?

”Kukaan ei ole tajunnut mayan luonnetta;
 Kukaan ei ole ymmärtänyt suurten harhojen teitä;
 Kuka on sen tiennyt, tätä lady lukuun ottamatta?
 Mutta tämän neitsyen tähden, kuka on ymmärtänyt tämän totuuden?
 Loistavaa! Loistavaa!”
 Näin huudahdellen he seisoivat haltioituneina,

He sirottelivat kukkia, ylistivät ja heittäytyivät vatsalleen,
 (Ihmetellen:) ”Onnistuuko lady,
 Vai hallitseeko ammanai?
 Ottakaamme selvää kummasta tulee voitollinen!”
 (Näin ajatellen) liikkumattomin katsein
 He seisoivat keskittyneinä viisaan leikkijän ympärillä
 Kuin kuvat maalatulla kankaalla.

Tullen tietoisiksi lumoutuneiden jumalten, brahminien ja ihmisten
 Valtavasta joukosta,
 Huolestunut lady ajatteli: ”Tätä mayaa,
 Iäti petollista vastustajaani, ei voi hallita
 Vaikka leikkisin leikkiä tuhannen vuotta!
 Vanin, puheen jumalattaren, armolla,
 Käytän syytöksen ja paheksunnan taktiikkaa,
 Joka sallii minun saattaa maya hallintaan.”

Näin ajatellen, viisas lady
 Alkoi panetella mayaa, laulaen:

”Minä tunnen sinun sisusi, ammanai!
 Minä tunnen sinun alkuperäsi ja todellisen juuresi, ammanai,
 Sinä synnyit Tietoisuudessa, ammanai,
 Ja silti, kuin hieno esirippu
 Sinä verhosit (Tietoisuuden), ammanai!
 Sinä et ole eikä sinulla voi olla asuinpaikkaa,
 Joka ei sisälly Totuuteen, ammanai.
 Silti sinä hävitit Autuuden, ammanai,
 Ja tulit tämän virheellisen ja elottoman
 (Maailman) olemukseksi, ammanai.
 Pitäen maailmankaikkeuden voimasi sisällä,
 Sinä tuotat turhia kaksinaisuuksia, ammanai!

”Sinä otat nimen 'mulaprakrti', ammanai!
 Sinussa kolme gunaa pulpahtavat yhtenä.
 Sinä halkeilet ja lisääntynyt vilkkaasti, ammanai,
 Sitten lukuisissa valikoimissa, ammanai,
 Sinusta tulee viisi karkeaa elementtiä,
 Ja sitten kuusi *tattvaa*, jotka sitten laajentuvat
 Yhdeksäksikymmeneksi kuudeksi perusteeksi, ammanai.
 Näin sinä luot tämän illusorisen maailman, ammanai!
 Oi! Oi! Ammanai!
 Minä ymmärrän kaikki mielettömät toimesi!
 Yhtyneenä Ikuiseen
Sattvagunan liitteen kautta,
 Sitten sinä riemuiten tanssit! Liittäen itsesi
 Yhteen Kaikentietävän transsendenttisen Todellisuuden kanssa,
 Joka on iäti vapaa kaikista liitteistä, sinä alennat
 Sen muodottoman, nimettömän Tuhoutumattoman Yhden!
 Myöntämällä neljä ja viisi nimeä, ammanai,

Sinä loit keskinäisen päälle asettamisen, ammanai:
 Sinusta tuli kuin tulikuuma teräskuula
 (liikuntakyvytön, mutta loistaen tulen kuumuudella), ammanai.
 Sinä opiskelit ja analysoit loputtomasti, ammanai.
 Sinä nimesit kolminaisuudet, ammanai.
 Sinä jätit pois Tietoisuuden ja reagoimattomuuden,
 Sitoen tuon harhaisen solmun niiden välille, ammanai!

”Kuin epätodellinen heijastus vedessä,
 Sinä sulaudut yhteen *antahkaranoiden* kanssa
 Ja otat vastaan nimen *chidabhasa*, ammanai!

”Sinusta tuli kaiken toiminnan suorittaja, ammanai!
 Ilman varoitusta sinä sidoit paulat jalkoihini
 Kiintymyksen verkossa nimeltä halu, ammanai.
 Raahaten meitä läpi syntymän ja kuoleman,
 Sinä pakotit meidät vaeltelemaan ees sun taas
 Kuin (myrskyisän) aallon viskelemä olkipilli, ammanai.
 Sinä heijastit taivaan ja helvetin kuvitelman, ammanai.
 Sinä sait samsaran näyttämään miellyttävältä, ammanai.
 Niin kuin rautajauhe liikehtii magneetin
 Läheisyydessä, sinä tanssit lainattua autuutta,
 Kun liittoudut muuttumattoman Itsen kanssa, ammanai!
 ”Juuri kuten punainen kukka, joka asetetaan läpinäkyvän kristallin taakse,
 Valtaa sen värillään, peittäen sen puhtaan kirkkauden,
 Sinä, viidellä tupella sotkettuna,
 Peität gunista vapaan, iäti läsnä olevan,
 Muuttumattoman Brahmanin, ammanai!
 Niin kuin savu käärii tulen, sinä peität
 Todellisen Lähteesi, ammanai.
 Niin kuin pilvet peittävät auringon, sinä estät
 Absoluutin, itsevalaisevan Tiedon, ammanai.
 Sinä loistat, koska olet itseloistava Itse;
 Mutta kukaan ei todella tunne sinua, ammanai!
 Ne muutamat, jotka tuntevat
 Kutsuvat sinua ei-olemassa olevaksi, ammanai!
 Silti, kuin kääpiönainen,
 Sinä nuhtelet niitä, jotka ei tunne sinua, ammanai;
 Ja sinä itse pelkäävät niitä,
 Jotka todella tuntevat sinut, ammanai!
 Oi! Sinun monimuotoisuutesi taito on loputonta, ammanai!
 Sinä ilmestyt universaalisti sukulaissuhteena, ammanai,
 Voiko kukaan kutsua sinua ei-olemassa olevaksi, ammanai?
 Olemassaolo ja ei-olemassaolo eivät voi olla samanaikaisia!
 Ja jos me luokittelemme sinut sekä jakautuneeksi että jakautumattomaksi,
 Sinun Lähteestäsi, yhdistyneestä Brahmanista, tulee kaksi!
 Silti jos olet näkymätön ja Yksi, kuinka selität
 Lukemattomat ilmenemisesi, nimet ja muodot?

”Vanhemmat paheksuvat, jos me määrittelemme sinulle

Sekä olemassaolon että ei-olemassaolon, ammanai!
 Sinun olemassaolosi vahvistus merkitsee kaksinaisuuden hyväksymistä;
 Jos me puolustamme olemassaoloasi, me kiellämme *shrutin*;
 Ja jos me pidämme sinua (luomisen) vaikuttavana syynä,
 Sinusta tulee todellisuus!
 ”Ishvarasta luomisen kaksi syytä (materiaalinen ja vaikutuksellinen)
 Kehittyvät, juuri kuin verkon seitti
 Purkautuu hämähäkin omasta takaruumiista.
 Tämän tietäen kaikki viisaat kaihtavat sinua
 Johtuen monista virheistäsi,
 Ja johtuen varmasta tiedosta,
 Että sinä olet eloton, että sinä olet valheellinen,
 Että sinä olet tuskan lähde,
 Ja yhtä kuvitteellinen kuin jäniksen sarvet!

”Virheetön *shruti*, Upanishadit,
 Kertovat sinun olevan täysin valheellinen, ei-olemassa oleva;
 Ne osoittavat sinun petolliset vilppisi, jotka jatkavat olemassaoloaan
 (Valveen, unennäön ja syväunen) kolmen tilan kautta.
 Tämä totuus (tekstit) lausuu julkisesti kaikissa kadunkulmissa;
 Myös opettajamme kertoo asian olevan niin!

”Omasta kokemuksestani
 Olen ymmärtänyt (oudon) käyttäytymisesi,
 Joten älä estä minua, ammanai!
 Minä komennan sinua olemasta edessäni
 Edes yhtä minuuttia, ammanai!
 Älä viivyttelä; älä harrasta viettelysi toimintaa;
 Älä pitkitä olemassaoloasi tekemällä pirullisia toimiasi!

”Menneisyydessä, johtuen pitkästä seurustelusta kanssasi,
 Johtuen miljoonista syntymistä, jotka kävin läpi
 Kytköksestä sinuun ja sympatiasta sinua kohtaan,
 Sinua kohtaan tuntemastani säälistä ja laupeudesta, ammanai,
 Minä anon hartaasti sinua pakenemaan sukkelaan,
 Pyydän sinua häipymään täältä!”
 Tuhoamalla mayan *neti-netin* avulla,
 Armottomasti nuhtelemalla mayaa,
 Ja sitten liittämällä mayan
 Yhden ei-kaksinaiseen Autuuteen,
 Hylkäämällä liitteet *bhagalaksanan* avulla,
 Leikkijäminä liittyi Korkeimpaan,
 (Riemuiten) ”Olen ikuinen,
 Olen iäti vapaa,
 Olen Vapautuminen,
 Olen vailla virheitä,
 Olen ainutlaatuinen ja loistava Autuus,
 Kaikki todellakin on Brahmania,
 Joka minä olen, pelastaja ja Autuus
 Iäti erillään!”

Näin vapauduttuaan hän uppoutui samadhiin,
Korkeimmassa Autuudessa, ilmoittaen: ”Siunattu olen minä!”
Hän menestyi kaikkialla.
Kaikkien ilmenneiden muotojen energia hajosi Ääneen,
Joka yhdistyi suurenmoiseen, ikuiseen, pyhään *OM*-värähtelyyn.
Ja kaikki oli Täydellisyyttä.
Luopuen katumatta kaikesta oppineisuudesta ja väittelystä,
Nujerrettuaan (monimutkaisuuden prosessin kautta)
Viisi estettä, jotka luetellaan *ashtanga yoga shastrassa*,
Hän yhdistyi Siihen, joka ylittää ulottuvuuden,
Absoluuttisen Hiljaisuuden ja Rauhan huippuun.

Phalashruti

He, jotka kuuntelevat tämän ammanain kertomusta
Eivät synny uudestaan, vaan tulevat Tietoisuudeksi,
Ja kuoleman jälkeen saavuttavat kuolemattomuuden.
Jopa seuraavan maailmankaikkeuden uudelleen luomisen aikana,
He pysyvät iäti Täyteydessä!
Heidän uskonsa lisääntyy Satgurun jalkojen edessä,
Ja he uppoutuvat Autuuden Valtamereen!

Vedanta Aacche Pocche
['Mikä katosi ja mikä ilmestyi Vedantan kanssa']

Opettajan armon avulla,
 joka on vailla alkua ja loppua,
 Minä selitän sinulle mikä katosi ja mikä ilmestyi. Kuuntele!

Keinun, joka riippui köysistä nimeltä halu,
 mieletön kiikunta katosi.
Muuttumattomana, rajattomana pysyvä Itse ilmestyi.

Vaeltelu ja samoilu
 miehen ja naisen ruumiillistumina hävisi.
Liikkumaton lepo Tiedon asunnossa ilmestyi.

Peruste loppumattomien syntymien vahvistumiselle katosi.
Noiden loppumattomien syntymien lakkaaminen ilmestyi.

Kuoleman jumalan nuhdeltavana ja moitittavana oleminen katosi.
Pysyminen Yhtenä, joka ylittää kolme avasthaa ilmestyi.

Egon, kärsimyksen ja hävyttömyyden tyrannisoinnit katosivat.
Rauhallisen uinailun autuus nukkumatta ilmestyi.

Päämäärätön vaeltelu ja kastautuminen pyhiin jokiin katosi.
Pysyminen Olemuksena ilman epäilystäkään ilmestyi.

Kuin olkipillinä aaltojen harjoilla pomppinen katosi.
Pysyminen kiinteänä ja lujana kuin vuori ilmestyi.

Loputtoman syntymän, vanhuuden ja kuoleman kierron vainoamana oleminen katosi.
Kaikki Korkeimpana Tietoisuutena ilmestyi.

'Minä' ja 'sinä', ylös ja alas, kaikki erot katosivat.
Shastrojen ja vedojen ylittäminen ilmestyi.

Itsensä pitäminen nimenä ja muotona katosi.
Itsensä pitäminen Luojan luomattomana (suom. huom. 'ei Luojan luomana') ilmestyi.

Nautintojen etsiminen rituaalisessa pyhissä vesissä kylpemisestä katosi.
Tieto siitä, että olen puhdas ja ikuinen ilmestyi.

Kaiken kiinteän ja liikkuvan ilmiön pitäminen todellisena katosi.
Sen ymmärtäminen, että koko näkyvä maailma ei ole muuta kuin Tietoisuutta ilmestyi.

Kaikenlaiset väijyvän rukoilun menetelmät halujen tyydyttämiseksi katosivat.
Tieto siitä, että mikä hyvänsä on tarkoitettu, tulee tapahtumaan ilmestyi.

Huoli ja pelko (kysymyksestä) ”Mitä minun nyt pitäisi tehdä?” katosi.
Kaikkien tapahtumien (ja niiden seurausten) intuitiivinen ymmärtäminen luontaisena ilmestyi.

Ruumiillistumien himo, viha ja kärsimys katosivat.
Itse, joka on kolmen tilan tuolla puolen ilmestyi.

Usko, että kaikki maailmat ovat olemassa minussa katosi.
Se, että ei ole mitään muuta kuin minä, että minä yksin olen olemassa ilmestyi.

Kaikki sukujuuret, luulotellut ominaisuudet, asuinpaikat katosivat.
Se, että minä olen Korkein Brahman kaikkien rajaavien liitteiden tuolla puolen ilmestyi.

Suku, laji, sukulaiset, 'minä' ja 'sinä', kaikki katosivat.
Se, että olen aina virheetön Brahman ilmestyi.

Itsensä erottaminen 'toisesta' muodon loogisuuden kautta katosi.
Pysyminen (näkyvämmänä) Itsenä ilman mitään 'toista' ilmestyi.

Se vakaumus, että vain pojat ansaitsevat turvapaikan katosi.
Tieto siitä, että pojat ja vaimot ovat harhaa, että minä yksin olen purnam ilmestyi.

Usko epätodelliseen todellisena ja mieletön epätodellisen tavoittelu todellisena katosivat.
Todellisen tunnistaminen Todelliseksi, pysyminen iäti Todellisena ilmestyi.

Kaikki juhlamenokaavat ja määräykset siitä katosivat.
Pelko yaga- ja yagnarituaalien suorittamisesta minulle ilmestyi.

Käsitys, että ansio (saavutettiin) *panchagavyojen* avulla katosi.
Se, että minä olen viiden hienon elementin oikea syy ilmestyi.

Syntymän ja kuoleman tuskan kuljeskelu sisälläni katosi.
Tutkimus syntymän luonteen valheellisuudesta ilmestyi.

Elämän vapauden hurmio, joka on kuitenkin täyteen ahdettu basaari, katosi.
Tämän väkijoukon hylkääminen pysymällä muuttumattomassa Autuudessa ilmestyi.

Seitsemänkymmentä miljoonaa *mantraa* ja kaikki *shastrat* katosivat.
Tieto 'Minä olen Se', Ikuinen Todistaja ilmestyi.

Etsiä vapautusta mayaa palvomalla katosi.
Se, että minä olen mayavi, tosi perusta mayalle ilmestyi.

Moninaisuuden kokeminen minulle vihamieleisenä katosi.
Liittyminen Yhteen, kaikkialle levittäytyvään, näkyvämmään Ykseyteen ilmestyi.

Mei-Poi Villakam ['Sen Selitys Mikä On Totta ja Mikä On Valhetta']

Itseloistava Autuus Sinä todella olet;
Ja maailma on pelkkää valhetta, kuin helmiäisen hopean hohde,
Peittävät, ei-loistavat *avidya* jne., ovat todellakin valhetta;
Näkymätön Olemus, vapaana harhasta, voimattomuudesta ja kärsimyksestä, on totta.

Mikrokosmos, makrokosmos, maailmankaikkeudet ovat kaikki päälle asetettua ja valhetta;
Tieto ilman alkua ja loppua, jota Sinä olet, on totta.
Nelinkertaiset kriteerit Itsetietoa varten, jne., ovat kaikki valhetta;
Kaiken toiminnan Todistaja, irrallaan suorittamisesta ja tuloksista, joka Sinä olet, on totta.

Ihastus, katkeruus, himo, viha, ahneus, jne., ovat valhetta.
Se tila vapaana *rajaksen*, *sattvan* ja *tamaksen* loppumattomasta leikistä on totta.
Viisi karkeaa elementtiä, viisi aistia ja niiden kohteet, menestys ja haitta ovat valhetta;
Korkeimman Brahmanin autuuden (maistamisen) ilo on totta.

Kasti, väri, usko, rotu, sukujuuret, *ashrama*, jne., ovat kaikki valhetta;
Totuuden valtameri, tieto ja autuus, joka Sinä olet, on totta.
Mentaaliset käsitteet *shravana*, *manana*, *nidhidhyasana* ovat valhetta;
Kaikesta ajattelusta vapaa tietoisuus, joka on Itse on totta.

Kolme olemisen tilaa, valve, unennäkö ja syväuni ovat valhetta;
Se, että minä olen liikkumaton Itse, vapaana aalloista, vaahdosta ja kuplista on totta.
Viisi toiminnan, mielen, elinvoiman, muistin ja älyn elintä ovat valhetta;
(Itsen) ekstaattisen tiedon ruumiillistuma, joka Sinä olet on totta.

Tiedon, tietäjän ja tiedetyn kolmiosainen jakautuminen on valhetta;
Tieto ja korkein arvostelukyky, säteilevyys, puhdas autuus ovat totta.
Luista yms. muotoutunut materiaallinen tuppini on valhetta;
Vapautuneen Tietoisuuden vapaa leikki, joka Sinä olet on totta.

Vishva, *taijasa*, *prajna*, *virat*, *hiranyagarbha* ovat kaikki valhetta;
Tahraton Tietoisuus, vailla luokkia, nimiä ja muotoja on totta.
Karkea, hieno ja kausaalinen kaikkine vaikutuksineen ovat valhetta;
Kaikkialle levittäytyvän, loistavan, autuaan Itsen hurmaava muoto, joka Sinä olet on totta.

Rituaalit, joka tuovat mukanaan suorittajan, seremonian ja tulosten nautinnan ovat valhetta;
Katsella kiinteästi sisintä Itseä on totta.
Syntymään, kuolemaan, kärsimykseen, harhaan ja nautintoon johtavat polut ovat valhetta;
Sinä, vapaana kaikista kohteiden, tilan ja ajan luomista jakautumisista, olet totta.

Voidaanko ulottuvuudet havaita Siinä, joka on ominaisuudeton?
Huomaa totuus!

Sinä olet Tieto,
Tulvivan autuuden ääretön valtameri,
Kaikki älylliset kuvittelut ovat harhaa
Ja luovat epätodellisia luokkia
Siitä mikä on totta ja mikä valhetta.
Sinä olet mieli vapaana kaikista fiktioista ja fantasioista,
Sinä olet Täydellinen Tieto.

Oi Venkateswara, kaikkien hyvänteisin suomaan armon,
Sinä olet Totuus, kirkas kuin aurinko.

Brahmam Ekam **['Brahmam on Yksi']**

Ennen luomista, *sacchitananda* Brahmam on yksi,
Ja kun miljoonat maailmat, jotka nähdään (meidän) toimesta tuhoutuvat, Brahmam on yksi,

Ilmestymättä *vyashtina* tai *samashtina*, Brahmam on yksi,
Jopa vielä lukemattomien pyhin kirjoitusten tutkimisten jälkeenkin, Brahmam on yksi.

Ennen ja jälkeen *mulaprakrtin*, Brahmam on yksi,
Vaikka mayalle oletettiin kolmiosaiset muotonsa, tai vapautuneensa niistä, Brahmam on yksi,
Kolmen tilan tuolla puolen samoin kuin täällä puolen, Brahmam on yksi,
Vaikka maya vaikutti syynä ja seurauksena, Brahmam on yksi.

Vaikka kun toiminnot moninkertaistuivat, Brahmam on yksi,
Vaikka kun toimintoja on kahtakymmentä neljää tyyppiä, Brahmam on yksi,
Vaikka (tutkimuksissa) puhutaan olemassaolosta, ei-olemassaolosta sekä olemassaolosta-ja-ei-olemassaolosta, Brahmam on yksi,
Ja se, mikä ylittää vedat ja *shastrat*, on sen ymmärtäminen, että Brahmam on yksi.

Maya, joka nousee korkeimmasta Brahmanista, on *tuccham*,
Ja silti, tarkkaile tätä mayaa, joka viekoittelee ikään kuin se olisi todellinen voima!
Tarkkaile mayan väriä, (väritöntä) kuin puhdas kristalli!
Tarkkaile mayan ilmestymistä ja katoamista, peittäen (totuuden) kuin kaamos!
Tämä maya tottelee sinua täysin,
Tiedä silti, ettei edes maailmankaikkeuden Herra pysty käsittämään *mayaa*!

Tämä maya saa ihmisen omaksumaan *sattvan* ominaisuudet,
Ja silti se pyydystää kaikki muodot, kaikki karkeat olevaiset ajan silmukkaan!
Tarkkaile kuinka maya esittää kivuliasta (maailmaa) mitä miellyttävimpänä!
Tarkkaile kuinka maya ilmestyy neuvokkaana, älyllisenä sivistyksenä,
Kuin terävänä, jumalaistettuna ymmärryksenä!

On mahdotonta täysin kuvailemaan mayan toimintoja, Oi Ramarama!
Kenen kanssa jaan tämän oudoksunnan, Oi Ramarama!
Onko ketään, joka ei ole kiinni *dvandrojen* pyörteessä, Oi Ramarama!
Se sisäisessä kaksinaamaisuudessa, petoksessa ja huonoissa karmoissa, Oi Ramarama!
Kaikki (liitännäiset), kuten ruumis, muuttuivat näin (vaikeuksiksi), Oi Ramarama!

Kaikki ovat sidottuna kiintymyksellä tähän maailmaan, Oi Ramarama!
Riittää! Riittää jo syntymän ottaminen mayan kautta täällä tässä maailmassa!
Lukemattomia syntyviä ja kuolemia on tapahtunut täällä tässä maailmassa, Oi Ramarama!
Loputon syntyminen on lopetettu ja ikuisesti tuhattu, Oi Ramarama!
Pelko, joka on lähtöisin (pysyvistä olemisesta tässä) luomisen ja tuhoutumisen (kierrossa)

on sammunut (meissä), Oi Ramarama!

Oi *jivat*, riittää!

Riittää jo (loputon) syntymien sarjan ottaminen!

Katso! Katso kuinka kuolit, otit syntymän, kasvoit ja vaeltelit päämäärättömästi!

Riittää! Riittää jo nimen ja maineen pitäminen todellisena henkilöllisyytenäsi!

Katso! Näe kuin jopa luomakunnan Herra kuolee ja on muuttunut ruumiiksi!

Riittää! Riittää jo jumalarten palvonta, pyhien nimien ylistys ja askeettisuuksien harjoitus,

Tutki! Etsi niitä, jotka ovat saavuttaneet viisauden, suuria viisaita miehiä ja harkitse totuutta!

Riittää! Riittää jo itsepetos sierainten sulkemisen avulla (*pranayamassa*)!

Katso! Katsele Herraa, jonka istuin on sydämemme keskellä, meidän tosi olemustamme!

Riittää! Riittää jo itsesi upottaminen, harhauttaminen ja sekoittaminen pyhään Kaveriin!

Katso! Katsele Herran ilmestymistä tämän karkean ruumiin sisällä!

Riittää! Riittää jo vierailu ja kylpeminen Setussa ja Kashissa!

Tutki! Ota selville kuka viisas mestari on ja harkitse tätä!

Riittää! Riittävät jo aina sotkuiset nutturat ja kaulat kiedottuina pitkiin rukoushelminauhoihin!

Katso! Etsi *sacchitananda*, joka täyttää sinut ääriään myöten!

Riittää! Riittää jo loputon temppeleissä rukoileminen!

Katso! Tuijota Haraa, jonka istuin on mielesi temppelissä!

Riittää! Riittää jo vaihteleva, kiihottava sanaharkka 'sinun' jumalastasi ja 'minun' jumalastani!

Katso ja tuijota Herraa ja lepää itsessäsi!

Riittää! Riittää jo kaikkien mantrojen opettelu ja toistaminen

Ja karmoien suoritus!

Katso! Etsi vapautusta *buddhin*, *yuktin* ja *anubhavan* kautta!

Riittää! Riittää jo kukkien nyhtäminen (palvontaan)

Joka ikisestä kukkatarhasta!

Katsele, katso Shivaa ajatustesi puutarhassa!

Luovu kiintymyksestäsi ruumiiseen, hylkää se: se riittää, se riittää!

Tunkeudu syvälle tähän, Oi *jiva*: tutki ja katso!

Opettajamme on sanonut, ”Missä on toimintaa ilman syytä?”

Opettajamme on pyytänyt meitä ajattelemaan maailmaa kangastusvetenä.

Opettajamme on sanonut, että sitä ei voida tuntea millään muilla keinoin.

Opettajamme on neuvonut meitä tuntemaan Sen *Brahmavicharan* avulla.

Opettajamme on pyytänyt meitä erottamaan Itsen liikkuvasta ja liikkumattomasta –

Silloin *sacchitandan* luonne havaitaan täydessä selvyydessään:

Näin opettajamme on julistanut!

Erehtymättömän älynä avulla opettajamme on saanut meidän tarttumaan totuuteen:

Kun viiden tuppemme seinä puretaan,

Ei ole enempiä esteitä Äärettömälle Tyhjyydelle.

Niin opettajamme on sanonut!

Katsokaa opettajamme, muuttumatonta Korkeinta Olentoa!

Katsokaa suuren mestariamme Venkateswaran jumalaista muotoa!

Sri Vidya Shobhanam
['Korkeimman Tiedon Riemukas Kukoistus']

Vinayakar kappu

Tervehdykset elefanttikasvoiselle jumalalle
 Syntyneenä Yhdelle, jonka otsaa koristaa silmä
 Ja jonka käsi ohjastaa antilooppia,
 Ja (Hänen puolisolleen) Umalle.
 Suojatkoot ja vahvistakoot Hänen jalkansa meitä
 Esittämään syvällisen, virheettömän
 Ja iäti autuaan *Vedanta Vidya Shobhanamin*
 teeman oikein.

Kummi

Kaikki hyväenteisyys, kaikki loistokkuus shobhanamille,
 Itseloistavalle, korkeimman loisteliaalle kypärimantille!
 Tulkoon minulle kaikki hyväenteisyys ja loistokkuus
 Niin että saatan laulaa (*Sri Vidya Shobhanamin*) miellyttävästi!
 Loppumattomat maahan heittäytymiset kaikkivaltiaalle Ganapatille,
 Sharadalle, Shambhaville,
 Ja Satguru Shanta Narasimhalle!
 Nöyrästi, täynnä loppumatonta älyä,
 Minä esitän tamiliksi tämän autuaallisen shobhanamin!
 Jos siinä on puutteita, sallittakoon älykkäämpien vanhempien
 Osoittaa virheet viipymättä ja oikaista minua
 Huolellisesti, mutta keskeyttämättä lausuntaani!
 Monista syntymistä hankittujen ansioiden avulla,
 Jumalan tahdon avulla,
 Yhdessä *shaman, daman ja upashantin* kanssa,
 Vidya syntyi oikeudenmukaisesti; hän ei
 Leikkinyt eikä liittoutunut *avidyan* kanssa.
 Nautiskellen ja raviten itseään
 Nektarilla nimeltä 'palvele viisasta',
 Hän kehittyi säteileväksi sieluksi.

Tietäessään, että Devi (Vidya) oli täyttänyt viidennen vuotensa,
 Herra (Shiva) ilmestyi olemassaoloon.
 Nopeasti ja suunnitelmallisesti Hän opasti hänet
 (Vedantan mysteereihin) ja ohjasi häntä.
 Huomattuaan opetuksensa tulleen vastaanotetuksi hyvin,
 Hän, iäti tyytyväinen Autuus ja Täyteys,
 Sitoi aviosolmun *panchaksharaan*,
 Ja vetäytyi pikkuhiljaa.

Vidya mietiskeli syvällisesti
 Shivan hänelle paljastamaa mystistä salaisuutta.
Paramahamsalle omistautumisen avulla,
 Säännöllisen *shravanan* ja *mananan* avulla,
 Sydämessään, puhtaassa kuin kristalli
 Hän innokkaana odotti Vapautumista,
 Hänen kasvonsa hehkuivat säteillen ennen näkemättömästi,
 Joka jätti varjoonsa auringon, kuun ja tulen.

Vidya kasvoi talon *antahpuramissa*.
 Erottaen toisistaan ikuisen ja ei-ikuisen,
 Hänen toimiensa tulvahdellessa iloa kuin täyden kuun tulvavesi,
 Hänen mielensä kirkas ja yksipisteinen, sitoutui
 Vain viisaaseen, hän järkeili ja pohti
 Seuralaisensa *uparatin* kanssa.
 Kaikki epäpuhtaudet liukenivat kuin sula kulta;
 Kaikki *vasanat* huuhtoutuivat pois
 Kun hänen aikuistui hiljalleen, kuin kasvava kuu.
 Heittäen pois *bhaktin* kolme estettä,
 Uppoutuneena mestarinsa jalkojen jatkuvaan palvontaan,
 Hän kasvoi ilman pienintäkään tunnetta puutteesta ja alempiarvoisuudesta,
 Hänen ruumiinsa, maaten (sisäisessä) kunnioituksessa, levitti
 Tuoksua, jonka se oli imenyt itseensä pyhien seurasta.
 Hän kypsyi nuorekkuuteen ja alkoi kärsiä
 Lemmenjumalan (Manmathan) nimeltä mukti
 Häntä kohti ampumista hienoista kukkasista
 Hän ajatteli Shivaa sydämessään, huolissaan itkien:
 ”Saavutanko ikuisen Autuuden vai en? Milloin liityn
 Ykseyteen täydellisen, ei-kaksinaisen Brahmanin kanssa?”
 Ja koska hän näin kaipasi hädässä,
Sacchitananda ilmestyi sinne,
 Opastaen häntä suuressa *taraka* Brahmanissa
 Kolme kertaa ilman virhettä, ennustaen hänelle:
 ”Tästä eteenpäin meitä ei tulla erottamaan osiin,
 Joita aiheuttavat persoonalliset jumalat ja yksittäiset sielut;
 Me emme enää etäänny toisistamme;
 Me tulemme olemaan nyt yksi: Yksi,
 Joka yksin on iäti läsnä.”
 Näin häntä lohdutettuaan hän siveli pyhää tuhkaa
 Hänen otsalleen ja katosi.

Muistaen ja kantaen mielessä
Svarupansa puhdasta luonnetta,
 (Hänestä tuli) huumaantunut todellisesta Autuudesta,
 Katsellen kaikkea Viisauden katseella,
 Hän kiisti kuusitoista maailmaa.

(Mutta pian)
 Tiedosta '*Aham Brahmasmi*' erillään olon
 roihun kärventämänä,

Hänen huulensa korventuivat kuin polttopuut;
 Hänen kaksi lootuksen kaltaista rintaansa *Tat* ja *Tvam*
 Nousivat ja laskivat (äärimmäisessä epätoivossa);
 Hänen vaatteensa alkoivat liukua pois kuihtuvilta vyötäisiltä
 '*Ayamatma Brahman*' kiihkeässä muistossa
 (Ja hän vaikersi:)
 ”Minä, joka olin ääretön *bhuma*
 Olen nyt vangittuna pieneen aitaukseen!
 Minä, joka olin kaikkialla läsnä oleva ja iäti täysi,
 Olen nyt kutistunut täksi kahdeksan ilmansuunnan (ruumiiksi)!
 Minä, joka olin iäti näkymätön Brahman,
 Olen nyt jaettu ja lohkottu
Parameshwaran ilkeän toiminnan johdosta!
 Tämän pahan työn tekijää
 Ei tulisi säästää!”

(Näin ajatellen
 Hän odotti nuoria *shrutineitsyitä*
 Tavatakseen *Parameshwaran*...)

Lisätäkseen *tatpadamin* kynnyksen
 Komeutta ja loistoa,
 Kykenevänä nyt antamaan elämän
 Lapselle *sacchitananda*,
 Nuori tyttö, kypärätimantti *chiromani*,
 Puhkesi kukkaan otollisena päivänä.
 Tämä riemukas tieto *Vidyasta* levisi kaikkialle.
 Kuullessaan (hyvät) uutiset, hänen ystävänsä *shrutitytöt*
 Kipittivät tuttavansa luo, kysyen: ”Missä,
 Missä olet *Vidya*?
 He hyppivät ja kirmasivat riemuisasti, lausuen kuorossa:
 ”Me voimme nyt laulaa ylistystä Korkeimmalle viisaudelle!
 Voimme moittia niitä, jotka takertuvat 'toisen' käsitteeseen!
 Voimme panna tuleen uskonkappaleisiin takertujat!

Nuoret *shrutineitsyset* murskasivat helmiä,
 Ja tällä pölyllä he koristelivat *kolamit*
Muladharan pihamaalla.
 Sen ylle he laittoivat Tietoisuuden
 sytytetyn koristeellisen lampun, kaikkien tilojen valaisijan.
 Viskellen lukemattomia *yaman*, *niyaman*,
Asanan, *pranayaman* ja *pratyaharan* helmiä,
 He levittivät kultaisen silkkimaton, joka oli kudottu
Dharanan, *dhyanan* ja *samadhin* säikeistä.
 Sitten iäti suosiollinen *Vidya*,
 Koristautuneena soveliain ornamentein
 Päästä jalkoihin, hiukset tyylikkäästi koristeltuna
 Useilla tuoksuvilla jasmiineilla,
 Päästettiin sisään ja pantiin istumaan kultaiselle silkkimatolle kasvot kohti itää,
 Samalla kun hänen nuoret ystävänsä pukeutuneina kirkkaisiin puseroihinsa

Alkoivat laulaa shobhanamia.

'Rigveda' oli yksi neitsyt, 'Yajurveda' toinen,
'Samaveda' oli yksi neitsyt, 'Atharvaveda' toinen,
'Aitreya' oli yksi neitsyt, 'Taittiriya' toinen,
'Chandogya' oli yksi neitsyt, 'Mandukya' toinen,
'Ishavasyam' oli yksi neitsyt, 'Kena' toinen,
'Brhadaranyaka' oli yksi neitsyt, 'Prashna' toinen,
Ja niin edelleen, jokainen Upanishad neitsyt.

Seisoen monissa asennoissa,
Vaihtaan rytmiä vaihtelevilla kertosaäkeillä,
Voitonriemuiset ruumiit väristen, he lauloivat
Kuin kevään satakielet:

”Kaikki hyväenteisyys iäti hyväenteiselle!
Kaikki hyväenteisyys virheettömälle,
Kaikki hyväenteisyys Satya-Svarupille,
Kaikki hyväenteisyys Sat-Chit-Anandille,
Kaikki hyväenteisyys Näkymättömälle,
Kaikki hyväenteisyys Iäti-Autuaalle!
Synnyttäen neljätoista maailmaa,
Ja silti iäti kaikesta erillään ollen, luomisen,
Säilyttämisen ja hävittämisen Lähde!
Me kunnioitamme tätä Tietoisuutta,
Me laulamme kaikelle hyväenteisyydelle!”

Näin laulaen he kokoontuivat yhteen ja tanssivat,
Hyppelhtien ja käsiään yhteen lyöden;
Kilistäen kauniita, sinisiä rannerenkaitaan, he tanssivat,
Kuurossa laulaen: ”Loistavaa! Loistavaa!” kun he helistivät
Kultaisia rannerenkaitaan; taputtaen käsiään,
Laulaen: ”Oi Tietämättömyys! Kohdatkoon sinua tuhoutuminen!”
Kietoen yhteen kurkumalla voidellut kätensä,
Rannerenkaat helisten, he käskivät kuurossa:
”Oi maya! Häivy!”
Taputtaen siroja käsiään he lauloivat:
”Oi syntymä! Pirstoudu lopullisesti!”
Kilistäen hienoja rannerenkaitaan he toistivat:
”Oi syntymä! Poistu kaikesta ikuisesta!”
He hyppivät ja tanssivat ponnekkaasti,
Ja kauhoen heiluvilla käsillään,
Ikään kuin tuhoten seitsemän maailmaa!
Heidän äänekkään nilkkakorunsa ja vaikuttavat varvasrenkaansa
Luiskahtivat irti ja pyörivät pois, sitomatta enää.
Hienosti kuvioitu *avarana* menetti solmunsa,
Hyläten neitsyiden notkeat lanteet
Ja sortuen itsestään toiselle puolelle lattiaa.
Miehustat nimeltä '*vikshepa*' revittiin riekaleiksi,
Vapauttaen kypsät, omavaloiset rinnat.
Kultaiset korvarenkaat nimeltä '*epäily*' putosivat pois
Yhdessä kultaisen kaularenkaan hihnan

Nimeltä 'Minä-olen-tekijä' kanssa,
 Joka napsahti kahtia hakasistaan.
 Kiihkeä taputus murskasi palasiksi
 Sen kaikkein komeimman rannekkeen nimeltä 'ego'.
 Ylen määrin valuva hiki kasteli ja töhri
 Koristeellisen arvomerkin nimeltä 'väärä tieto',
 Joka leimasi tanssijoiden otsia.
 Jasminien nimeltä 'toiminta' tuoksuvat terälehdet
 Pujoteltuna läpi neitsyiden heiluvien palmikoiden
 Lakastuivat ja levisivät kaikkialle.
 ”Eivät käskyt eivätkä kiellot vaikuta meihin!”
 Näin hikiset *shrutitanssijat* ilmoittivat keskittyneisyydestä käheinä,
 Kunnes heidän nielunsa ja verenpunaiset suunsa korventuivat;
 Ja siihen saakka kun he tuntuivat lysähtävän väsymyksestä
 He lauloivat valikoitua shobhanamia.

Sitten, tuntien äärimmäistä nälkää,
Shrutitytöt kokosivat lattian poikki levinneet helmet.
 Pitäen niitä huolella, he tunkeutuivat ruokasaliin.
 Siellä, syötyään iäti tyydyttävän
 Iankaikkisen Autuuden terveellistä riisiä,
 He iloiten nautiskelivat tuoksuvista betelin lehdistä nimeltä 'Totuus',
 Ja jakoivat helmet keskenään.
 Sitten he kuljeksivat iloisissa ryhmissä
 Läpi Autuaallisen Tietoisuuden tien,
 Havaiten ja seuraten kiistelijöitä
 Ja väittelijöitä, joita siellä oli.
Shrutitytöt sanoivat toinen toisilleen:
 ”Täällä on typeriä velikultia, joita olemme etsineet!
 Kiistäkäämme heidän näkemyksensä, heidän mielipiteistään huolimatta!”

(Niin sanoen)

He marssivat eteenpäin ja saarsivat väittelijät,
 Tukkien niiden polun, jotka eivät ymmärtäneet Totuutta,
 Ja seisoivat niiden ympärillä, jotka väaristivät Totuutta.
 Sallimatta kenenkään liikkua, *shrutitytöt* sitten
 Pilkkasivat ja ivasivat turmeltuneita dialektikoita:

”Hei, kaikki te Charvakat! Me tunnemme kaikki teidän erimielisyytenne!
 Kun te ilmoitatte ruumiin sieluksi, te harhautatte maailmaa;
 Mutta kun te jatkuvasti kärsitte kipua ruumiissa,
 Eikö filosofianne erehdy?
 Te, jotka ilmoitatte, että hengitys on Itse –
 Kuunnelkaa! Ilma, jolla on sekä alku että loppu,
 Voiko se turvata ja suojella tietä?
 Te, jotka ilmoitatte, että äly on Itse –
 Te harhaillette hukaten itsetietoisuuttanne;
 Äly, joka syntyy ja kuolee joka hetki,
 Voiko Totuuden katsoa johtuvan siitä?
 Te, jotka ilmoitatte aistien olevan Itse –

Kuljeksitte päämäärättä, kieltäytyen ymmärtämästä;
Kun aistit sulautuvat alkuperäänsä, viiteen elementtiin,
Eikö myös teidän opinkappaleenne katoa tyhjyyteen?

”Hei, kaikki te Shunyavadinin Buddhistit!
Tärvellen itsenne raunioittavalla älyllänne,
Te pälpätätte: ”Minulla ei koskaan ollut äitiä...!”
”Minulla ei ole kieltä...!”
Heittäen tuleen tämän vauhkon kielen, joka ilmoittaa,
Että todellinen Itse on pelkkää Shunyaa,
Tulee olemaan asianmukaista toimintaa!

”Hei, te kaikki kirjanoppineet Mimamsakat!
Aina täytettynä (oppineisuudellanne) kuin apinat –
Kuunnelkaa! Te sanotte, että iäti loistava Itse
Ei ole muuta kuin tuntemiseen kykenemättömiä atomeja! Mutta itse
Ajelehditte vailla suuntaa kaikkialle kuin atomit,
Voitteko löytää paikkaa, jossa *te* ette ole?
Jos pystytte vastaamaan tähän oikein,
Me julistamme tiedät viisaiksi!”

Lainaten pyhien kirjoitusten auktoriteettia, *shrutitytöt*
Näin ivasivat säälimättä näitä filosofeja
Ja lähettivät heidät kipittämään tiehensä...

”Hei, kaikki te loogikot!
Niin kuin lauma sammakoita syvässä kuopassa
Kurnuttaa yö yön perään,
Te analysoitte kaikkia pyhiä kirjoituksia, ajatellen,
Että järkeily johtaa teidät Itseen!

”Hei, kaikki te Samkhyajoogan kannattajat, kuulkaa!
Mukamas älykkäät, itse asiassa te
Olette kuin santelipastalla,
myskillä ja muilla tuoksuvilla parfyymeillä voideltu sika,
Mutta silti kuljeksitte ympäriinsä ja möyritte loassa,
Samalla kun etsitte ulosteen tuttua löyhkää!
Huolimatta yksityiskohtaisista tutkimuksistanne
Ja huolimatta siitä, että asetatte Itsen luonteeksi
Olemassaolon, Tiedon ja Autuuden
Kaikkialle levinneisyyden, erillisyyden, muuttumattomuuden –
Teidän teorianne tuhoutuu teidän omilla toimillanne!

”Hei, kaikki te kiistelijöiden jengit! Kuunnelkaa meitä!
Teidän monimutkaiset argumenttinne eivät hämää meitä!”

Näin julistaen *shrutitytöt* kritisoivat kaikkia näkökantoja,
Tarttuivat sitten ajattelijoihin ja heittivät heidät metsään.

Samalla kun he hypelivät ja kirmasivat takaisin

(Ystävänsä Vidyan taloon),
 Hermostunut *chidabhasan* yritti kätkeä itsensä.
 Mutta kun hän nosti päätään nähdäkseen olivatko tytöt häipyneet,
 He keksivät hänet! Ja he lähestyivät häntä vikkellästi,
 Julistaen: ”Olet sitoutunut niihin toimiin,
 Joita ei pitäisi suorittaa –
 Jos nyt piiloudut meiltä, emme armahda sinua!
 Lannevaatteisiin vyötettyinä, olemme valmiina taistoon
 Paljastaaksemme katalat, salamyhkäiset toimesi!
 Jopa suuret kiistelijät ovat luopuneet taistelusta
 Meitä vastaan ja rynnänneet tiehensä tästä paikasta!”
 Jotkut *shrutitytöt* sanoivat: ”Miksi edes ryhtyä hänen palvelukseensa?
 Tartutaan vain häneen ja vedetään tänne!”
 Näin puhellen he raahasivat hänet (sen talon) kynnykselle
 (Jossa heidän ystävänsä Vidya heitä odotti)
 Ja sitten he lauloivat:
 ”Lukuun ottamatta Perustaa, Puhdasta Tietoisuutta,
 Voiko olla muuta Totuutta, muuta Todellisuutta?
 Juuri kuten tulikuuma teräskuula on itsessään eloton,
 Mutta loistaa tehokkaasti sisältämänsä tulen kuumuutta;
 Samoin yksilöllisyys tuntuu tuntevalta ja aktiiviselta
 Koska se on sidoksissa kaikkialla läsnä olevaan Tietoisuuteen!
 Intiimisti yhtyneenä (naiseen) Tietämättömyyteen,
 Sinä hylkäsit isän, joka sinut synnytti;
 Kuunnellen nyt vain vaimosi neuvoa,
 Sinä kuljet tuuliajolla, kiedottuna tämän
 petollisen naisen (mayan/ *avidyan*) kavalaan verkkoon.
 Avuttomana, vedettynä kaikkiin kahdeksaan ilmansuuntaan,
 Sinut pantiin tanssimaan kuin apina
Thitimitan ja *tattimitan* säveliä!
 Hän on huora, hän on noita!
 Jos vieraillet hänen talossaan, sinut vangitaan ikuisesti!
 Hän valtaa sinut maagisella taikajuomalla
 Ja näpistää sinulta tiedon jalokiven;
 Hän pimittää sinulta todellisen luonteesi,
 Etkä koskaan tule tuntemaan itseäsi!
 Vääristelynsä upottavien voimien avulla
 Hän vaatii, että herätät henkiin seitsemän maailmaa
 Ja lahjoitat ne hänelle! Vaikuttamalla toimivansa
 Ja katalysoivansa muuttumatonta, häiriintymätöntä Todellisuutta,
 Hän viettelee ja hillitsee sinun arvostelukykyistä tietoisuuttasi,
 Eikä jätä sinua elämään laillisen vaimosi kanssa!
 Näin vangittuna ja keploteltuna mayan himosi vuoksi,
 Unohtaen todellisen luontosi, sinä tepastelet ylväästi
 Siitä huolimatta, että olet niin voimaton, kun se muuttuu
 Perhevelvollisuuksien painoksi, joita sinä kannat
 Niin kuin pyykinpesijän muuli kantaa kuormaansa!
 Maya on myös armoton vanha matriarkka
 Vailla säälin häivääkään sydämessään:
 Toimien kohti omia halujaan, se saalistaa

Mieltäsi, suitsien sinua sisään
 Aina lisäten väliin, 'Odota, odota...!'
 Näin hän suuntaa yhteytesi aisteihin,
 Halliten nautintojen alueen kokemistasi.
 Jos et tottele häntä, hän yksikertaisesti tuhoaa sinut!
 Ja kurja juoppo kun olet,
 Tarttuneena kuvittelujen ja harhojen verkkoon,
 Ja näin loputtomasti syntyen uudestaan ja uudestaan,
 Kykenemättömänä nautiskelemaan kuolemattomuuden Autuudesta
 Tai ylistämään Olemassaolon Täyteyttä,
 Sinä juot intohimon maitoa,
 Ja sitten, harhakäsityksestä päihtyneenä,
 Sinusta tulee kykenemätön maistamaan
 Ei-kaksinaisuuden ambrosiaa, joka aina on läsnä omassa suussasi...!
 Turmeltuneena mitättömien nautintojen illusorisessa kirjossa,
 Sinä haaskaat jokaisen sopivan mahdollisuuden sulautua
 Iäti autuaan Itsen kanssa; sinulta menee myttyyn saavuttaa
 Vapautumisen kuningaskunta, tai liikkua
 Kolminaisuuden, Brahman, Vishnun ja Maheshwaran tuolle puolen!
 Sen sijaan lojaalina muille jumalille,
 Sinä syöksyt alas kuin haaskalintu!
 Vapautumisen kanssa tehdystä aviosolmusta huolimatta,
 Olet aina ulkopuolinen iäti autuaalle morsiollesi!
 Liittymällä itsesi lailla orjuutettujen joukkoon,
 Olet menettänyt mahdollisuutesi kaikkietävyyyteen.
 Tämä nainen (maya) pilaa sinut pian –
 Ja toteutettuaan tämän, hän
 Varmasti hylkää sinut sukkelaan!”

Niin sanoen tytöt hylkäsivät Egon: ”Sinä voit nyt häipyä
 Samaa tietä pitkin jota saavuit!”
 Näin, tarjoten purevan nuhtelun, samoin kuin hyvän evästyksen,
 Nuoret *shrutineitsyet* yhdistivät *jivan*
 Täydelliseen Tietoon.

Todistaen toisten kadulla kärsimää
 Kurittamisen ja nöyryyttämisen
 Yleistä koettelemusta,
 Ishvara, Herra, katosi tapahtumapaikalta.
 Tytöt pohtivat, ”Jos voimme ottaa hänet kiinni
 Ennen kuin hän panee alulle Luomisen jakson,
 Me voimme repiä hänet kappaleiksi!”
 Niin he etsivät Ishvaraa,
 Ja saivat näkyviinsä tahrattoman Herran,
 Joka istui valtaistuimella jumalten ympäröimänä
 Ja kiireisenä maailman luomisen työstä.
 Vilkaistessaan äkisti ympärilleen, Hän havaitsi *shrutityttöjen*
 Ryntäävän kohti Häntä, ja hän ajatteli:
 ”Voitettuaan lukuisia (filosofia-) kouluja,
 Ajettuaan pois heijastavan tietoisuuden,

Ja muutettuaan *jivat* puhtaaksi Tietoisuudeksi,
He ovat tulleet minun kimppuuni! Sallikaa minun paeta!”

Herra pakeni nopeasti pakokauhun vallassa,
Mutta jo ennen kuin Hän kykeni huolehtimaan päällysvaatteitaan,
Shrutitytöt huusivat, ”Tuolla Hän menee, tuolla Hän menee!
Pyytäkää Häntä menemään ja yhdistymään Korkeimpaan!
Tuolla Hän seisoo, tuolla Hän seisoo!
Pyytäkää Häntä pysymään liikkumattomana kuin Hänen todellinen Itsensä!”
(Nähdessään Herran näin pakenevan) Tytöt ilmoittivat,
”Sallikaamme Hänen paeta! Laulakaamme
Huolella ja kärsivällisyydellä '*Tattvamasi*...’”
Niin he yhdistivät kätensä Yhtenäisessä Tilassa
Ja ivasivat Herraa (Hänen tietämättömydestään):
”Sinä olit iäti puhdas, kaikkietävä ja vapaa,
Ainut autuas, virheetön Totuus;
Mutta (kosmisen) 'halun' toiminnan kautta
Sinusta tuli loistava ilmestys; ja siitä lähtien,
Halun ja tiedon motivoimana
Sinun on täytynyt kestää nimen
'Ishvara' (ja siihen liittyvien muotojen) luomaa taakkaa.
Mayan huumaamana, erottamatta oikeaa väärästä,
Sinä rakastuit omaan tyttäreesi (mayaan)
Kuin Indra, jumalten jumala,
Joka Ahalyan lähentelyn vuoksi
Noiduttiin vääntyneeseen ruumiiseen,
Myös sinä, monien palvontamuotojen kautta
Omaksuit lukuisia piirteitä ja tiloja.
Sinun illusorista voimaasi ei kukaan ole nähnyt eikä kukaan kuullut!
Edes viisas voi harvoin käsittää,
Oletko olemassa vai ei-olemassa,
Oletko yhtä aikaa sekä olemassa että ei-olemassa.
Olematta näkyvä tai näkymätön,
Olematta yhtä aikaa näkyvä ja näkymätön.
Olematta edessä tai takana,
Olematta muinainen tai moderni –
Edes kolme (jumalaa) eivät voi käsittää mayaa!
Vain yksi tuhannesta miljoonasta ymmärtää
Mayan muodon, kun hän on samadhissa
Ja silloin hän vaeltaa vapaasti, jivanmukta!
Kukaan muu ei tunne mayaa!
Kuin taivaskukkaa, kuin jäniksen sarvia,
Kuin pilvistä koostuvaa mahtavaa kaupunkia,
Mayaa ei koskaan ole olemassa itsenäisesti,
Mutta kun havaittiin, se ilmestyy (tyhjästä)
Kuin (oletetun) käärmeen tuleminen näkyviin (todellisena) köytenä.
Ollen sekä aineellinen että vaikuttava syy,
Riippumatta mistään muusta
Ja omaksumalla molempien syiden muodon;
Herra, sinä toimit kuin hämähäkin verkko!

Laksya-alaksya bheda-menetelmän avulla,
Shrutitytöt purkivat duaaliset *upadhit* osiin;
 Toistaen ajatelmaa 'Yksi ilman toista'
 He muuttivat Herran Brahmaniksi.
 Pukeutuen sariin nimeltä 'voitto',
 Neitsyet vakuuttivat voimakkaasti mainettaan
 Tallomalla ja murskaamalla
 Sielunvaelluksen *pialin*;
 Paahtaen sen tuhkaksi, voitolliset *shrutitytöt*
 Tekivät niistä tahnaa ja käyttivät sitä koristellakseen
 Otsansa hyväenteisyyden merkillä.

(Kuukautishuoneessa)

Vidya vietti kolme yötä
 Nimeltä *jagrat*, *svapna* ja *sushupti*.
 Samaan aikaan *shrutineitsyet* menivät
Turiya-nimisen joen rannalle
 Ja puhdistivat rituaalisesti kätensä ja jalkansa.
 He pitivät pehmeätä kangasta nimeltä *atita*
 Lähellä sydäntään.
 Neljännen päivän sarastaessa, talon sisällä,
 Sen lattia lehmänlannalla pyyhittyinä ja puhdistettuna,
Shrutitytöt laittoivat nuoren naisen istumaan rituaaliselle *kolamille*.
 Satguria ylistäen he voitellivat Vidyan tuoksuvalla öljyllä,
 Ja veivät hänet sitten Manasarovar-järvelle,
 Jossa jopa joogit tanssivat ekstaasissa.
 Pesten (hänen hiuksensa) tuoksuvalla saippuapähkinäjauheella,
 Voidellen hänet hyväenteisellä kurkumatahnalla,
 Viilentäen hänen ruumistaan Autuuden järvessä,
 He antoivat hänelle hyväenteisen kylvyn.
 Sitten neitsyet pukivat hänen ylleen monen tyylisiä,
 Loistavia silkkivaatteita
 Nimeltä 'rauha', jotka säteilivät kuin kuunvalo.
 He verhosivat rintansa miehustalla nimeltä 'rohkeus'
 Ja kampasivat pitkänä valuvat hiuksensa suoraksi,
 Muotoillen ne tyylikkääksi kiehkuroiksi.
 He panivat kultaisen kaulaketjun
 Nimeltä 'maailmojen ylittäminen'.
 He sivelivät silmävoidetta tummille silmilleen,
 Jotka näkivät kaikkien maailmojen uumeniin kuten Itse;
 Aivan kuin hyväenteisyyden merkiksi, he panivat otsilleen
 'Ystävää ja vihollista samanarvoisena pitävän' *erityistilakamin*.
 Koristellen sormensa renkaalla nimeltä Tietoisuus,
 Tytöt istuutuivat järven nimeltä Autuuden Valtameri rantaan
 Ja nautiskelivat monenmuotoisia riisivalmisteita,
 Lörpötellen kaikenkaltaisista oudoista asioista,
 Tytöt söivät toinen toistensa *echhillin*,
 Ja nieltyään suuret määrät
 He nauttivat betelin lehdistä yhtä pyöreistä kuin täysikuu,
 Jotka sisälsivät betelpalmun pähkinöitä nimeltä 'Vedanta'.

Pureskellen näitä he nousivat ylös ja seisoivat
 Toinen toistaan vasten suorissa riveissä.
 Valossa, jota harha ei hämärtänyt, he lauloivat,
 Taputtaen käsiään kertosaakeeseen
 ”Kaikki ilmenneet muodot ovat omia muotojamme,
 Kaikki puhuttu puhe on omaa puhettamme!”
 Näin he päättivät shobhanamin.

Mietiskellen Korkeinta,
 Vidya, yhdessä lapsen nimeltä 'kärsivällisyys' kanssa,
 Kohosi samaan Tiedon kantotuoliin,
 Jolle Adi Shankara oli itse noussut
 Sen jälkeen kun hän voitollisesti vakiinnuttaa filosofiansa.
Siddhantajoogit, mestareita Shivajoogassa,
 Hyvin perehtyneitä Hathajoogaan ja Rajajoogaan
 Ja ymmärtäen kuuden keskuksen tosi ytimen,
 Koskettivat kaikki kunnioittaen kantotuolin parrasta
 Häiritsemättä sen tasapainoa, samalla kun nuoret tytöt,
 Jotka olivat luopuneet kaikista epäilyistä, seisoivat sen luona.
 Guru Shanta Narasimban oppilaat heiluttivat *chamaramia*
 Ja rummuttivat tarmokkaasti, samalla kun kantotuolin tulosta ilmoitettiin
 Kahden oppilaan, 'Tatpadamin' ja 'Tvam Padamin' toimesta
 Äänekkäästi huutaen: ”*Parak...!*”
 Näin, kantaen pokaaleja ja kuuluttaen kaikkiin ilmansuuntiin,
 Vedantan kantotuoli lähti liikkeelle,
 Kulkien kierroksen läpi neljän kylän nimeltä Vedat
 Ennen kuin saapui *svarupan* kynnykselle.
 Hyväenteiset naidut naiset heiluttivat kamferia,
 Kun Vidya laskeutui alas kantotuolista
 Ja käveli sisempään kamariin.
 Alla taivaankaltaisen *pantalín*,
 Jonka pituutta ja leveyttä
 Ei voitu mitata,
 Viisaat kuten Suta, Muchukunda,
 Durvasamuni, Jadabharata, Vyasa,
 Vanadeva, Kasyapa, Jabali,
 Markandeya ja Yajnavalkya,
 Sanatkumara, Sanaka, Sananda, Sadananda
 Ja Goutama, yhdessä oppilaidensa
 Ja muiden pätevien joogien kanssa, saapuivat
 Heittäytymään Vidyan eteen, joka nyt kaunisti
 Puhtaan Valon nimeltä Shiva vasenta puolta.

Brahmanin Ainoassa kaikkialle levittäytyvässä seurakunnassa
 Kaikkialla läsnä oleva Herra puki Itsensä
 Kaikkialle levittäytyvään vaatteeseen nimeltä '*akasha*'.
 Hän komeili kaulaketjulla, joka oli tehty *chintamanista*,
 Kera muiden arvokkaiden jalokivien nimeltä *Brahmavidya*
 Ja helminauhojen nimeltä *mantravidya*.
 Hän solmi ne allekkain, myötätunnosta

Heitä kohtaan, jotka värisivät pelosta
 Nähdessään *samsaran* käärmeen.
 Hän koristeli kätensä *mularilla*.
 Yksi ilman alkua, keskikohtaa ja loppua,
 Muodoton Yksi ilman äitiä ja isää,
 Joka asetti Itsensä *vettavelin* istuimelle.
 Vidya tuli ja istuutui Puhtaan Korkeimman
 Vasemmalle puolelle.
 Silloin viisaat onnistuivat hankkimaan kuolemattomuuden vettä
 Kultaisella tuopilla nimeltä 'jalostunut äly'
 Toistaen upanishadisia *mantraja*
 He suorittivat puhdistautumisrituaalin.
 Ja pyhien jokien vesillä
 Herra ja Hänen morsionsa ottivat kumpikin rituaalisen kylvyn.
 Sitten Vidya, itseloistava Täyteys,
 Hylkäsi määrät vaatteensa,
 Kietoutui silkkiin,
 Ja molemmat jalkansa puhdistettuna,
 Vastanotti puhdasta vettä huuhdellakseen suunsa.
 Vidya, autuas, hyväenteinen tyttö,
 Seuranaan rakkaat *shrutiystävänsä*,
 Käveli yhdessä Korkeimman Herran kanssa.
 Rituaalisia lahjoja ojennettiin, koristeita lahjoitettiin,
 Vastalahjoja tarjottiin; hiljaisuus ja järjestys palautui,
 Ja kuuden makuista ruokaa tarjottiin kaikille.
 Ja seremonioiden jälkeen,
 Kun vieraat poistuivat,
 Ääretön, kaikkialla läsnä oleva Herra ihmetteli huolestuneena,
 ”Milloin yhdyn Vidyaan?”
 Samaan aikaan monet hyväenteiset, aviossa olevat naiset
 Kunnioittivat ja ylistivät nuorta morsiota,
 Ja hänen ystäviään saapui suurin joukoin,
 Tarjoten hänelle suussa sulavaa ruokaa syötäväksi,
 Nauraen ja temmeltäen hänen kanssaan
 Ja kiusaten häntä näin: ”Herkuttele kunnolla!
 Kuinka muuten selviydyt ensi yöstä?
 Herra ei aio säästää sinua!”

Myskillä voideltuun ja monihaaraisilla köynnöksillä nimeltä '*lokat*'
 Koristeltuun aviokamariin oli sijoitettu
 '*Aham Brahmasmin*' kultainen vuode,
 Ja sen päälle oli laskettu Autuaan Vapautumisen
 Kuviollinen, koristeellinen patja
Yoganidraa varten.
 Itsevaloisuuden lamput oli sytytetty
 Huoneen sisä- ja ulkopuolelle.
 Kolmen *gunan* betellehdet
 Oli asetettu hopeatarjottimelle.
 Viisaat, nuoret *shrutityöt* kokoontuivat sinne,
 Lauaen lemmeikäitä lauluja nimeltä 'Upanishadit!'

Ja neitsyet leyhyttivät valkeaa viuhkaa, laulaen tuutulaulua
 Yhdelle, joka ylittää maailmat.
 Tyttö soitti melodista *veenaa*; toinen
 Heilutti keinua edestakaisin, puhuen
 Omista intiimeistä kokemuksistaan.
 Sitten nuoren morsion seuralaiset poistuivat,
 Kun olivat huolella järjestäneet Herran aviovuoteen.
 Illusion Kukistaja saapui kamariin
 Ja kävi makuulle. Vidya vedettiin välittömästi
Vettavelin äärettömyyteen.
 Häveliäästi, pää painettuna,
 Silmäkulmistaan
 Hän näki Puhtaan Valon.
 Ottaen vihjeestä vaarin, Kaikkítietävä Herra
 Sulki hänet käsivarsilleen.
 ”Niin nuori, silti pysyy Tiedossa!”
 Näin ajatellen, Hän ylisti tätä
 Ja hajotti 'minä'-itsen;
 Molemmista tuli Se.
 Juuri kuten viisaat aina pysyvät Itsessä
 Niin kuin viileys viileissä vesissä, liittyi
 Kuin suolana vedessä, kuin kamferina liekissä,
 Nyt iäti vapaana orjuudesta, Vidya
 Tuli Yhdeksi Brahmanin,
 Äärettömän Totuuden kanssa.

Shobhanam, Shobhanam Vidyalle!
 Shobhanam Venkatesalle, Gurulle Korkeimmalle!
 Shobhanam kaikille niille, jotka lukevat tämän!
 Shobhanam kaikille niille, jotka kuuntelevat tätä!

Advaita Kottai Muttu **['Advaita Tyräkki Siemenet']**

Satgurun palvonta, hänen pyhiä jalkojaan riemullisesti kunnioittaen, antaa mahdollisuuden kokonaan laulaa *Advaita Kummin*, suojelkoon Siddhi Vinayaka (auttakoon minua).

Raivaamalla villin kasvuston nimeltä *ishanat* ja taiten aidaten Vedantan maapohjan, joka on vailla *vikalpa*, hän kylvi tyräkin siemenet.

Kentällä, jota kasteltiin vedellä nimeltä *shuddham*, iti verso nimeltä *mukti*, puhkesivat kukat nimeltä *buddhi*, kehittyi hedelmä nimeltä *bodham*.

Yhdessä hedelmän nimeltä *tattvam* kypsymisen kanssa, kasvoivat siemenet nimeltä *tanmayam*, hän varovasti poimi perimmäisen syyn, viisikirjaimisen sanan nimeltä *amanakku* siemenet.

Puhdistaakseen lian nimeltä *ajnana*, hän heitti siemenet *vijnanan* tuleen ja odotti niiden pehmenemistä kunnes ne tulivat Brahmamiksi; sitten hän kuivasi siemenet, kuori ne ja heitti kuoren menemään.

Paikkaan nimeltä Vedanta, muistaen *nadantaa*, hän asetti huhmareen nimeltä *Om kara* ja survimella nimeltä *unmai* hän varovasti murskasi siemenet.

Nostaen käteensä akanat erottavan korin nimeltä *Shivoham*, hän pui siemenet irti *chittashuddhin* liasta ja helpotuksesta huokaisten mutisi: ”Kaikki työt ovat nyt loppuneet,” hän erotti akanat siemenestä.

Hellalle nimeltä *karana* hän sytytti tulen nimeltä *karya* ja laski sen päälle vankan saviruukun, jonka sisään hän valutti vettä nimeltä *akhandam*.

Lisäten jauhettujen siementen massan nimeltä *mukti* (kiehuvaan veteen), hän hämmensi nestettä kauhalla nimeltä *shraddha* ja seurasi iloisen keitoksen nimeltä satsanga kiehumista.

Muladharan kätkestä hieno syke nimeltä 'Täydellinen Ensimmäinen' tislautui; ja kun massa ja vesi saostuivat, hän tarkkaili kuplan nimeltä *vichara* kohoamista.

Niin kuin Brahmanin ja *avidyan* välinen yhteen kuulumisen, vesi ja keitos velloivat yhdessä; hän näki veden vetävän itsensä pois liemestä, samaan tapaan puhdas mieli dekantoidaan ('poistetaan sakka') mayan samean seulan läpi.

Ruukkuun nimeltä Vedanta, käyttäen kauhaa nimeltä *vyavahara*, hän keräsi suurella taidolla öljyn nimeltä *amrtam*.

Hän leyhytti hiillosta nimeltä 'seurustelu viisaan kanssa'; ja hiillokselle hän asetti ruukun täynnä öljyä nimeltä 'itsessä pysyminen' ja sekoitti öljyä kauhalla nimeltä 'seurustelu pyhien kanssa'; ja näin hän ymmärsi oman *svarupaminsa*.

Käyttäen *pannadaita* nimeltä ei-kaksinaisuus, hän suodatti öljyn nimeltä *amrtam* ja varastoi sen kookoksenkuoreen *vettavelin maadamin* sisään.

Jynssäten puhtaaksi lampun nimeltä *akhandam*, asettaen sydänlangan nimeltä *advaitam* (kuolemattomuuden öljyyn), hän sytytti Tiedon loistavan liekin ja tuijotti kohti loistavaa ja iäti säteilevää Itseä.

Lukija voi verrata Akkan tyräkkisiemenvertausta hyvin tunnettuihin Ramana Maharshin säkeisiin, joissa *papadin* ja *poppadumin* tekemisen vaikea prosessi toimii samalla lailla laajennettuna advaitiseen symbolismiin:

Yritä ja tee joitain *poppadumeja*:
Syö ne ja kaipuusi loppuu.

Älä vaeltele maailmalla lohduttomasti.
Kallista korvasi sanan, ainutlaatuisen, puhumattoman puoleen,
Jonka opetti todellinen opettaja, joka opettaa
Olemassaolo-Tietoisuus-Autuuden totuutta.

Yritä ja tee jotain... loppuu.

Ota musta mungopapu, ego-minä,
Joka kasvaa viisinkertaisessa ruumiskentässä
Ja jauha sitä jauhinkivillä,
'Kuka minä olen?' viisaukselyllä
Jauha se hienoimmaksi jauhoksi.

Yritä ja tee joitain... loppuu.

Sekoita se pirandailiemeen,
Joka on pyhä seurue,
Lisää mielenhallintaa, kuminansiementä,
Itsehillinnän pippuria,
Kiintymättömyyden suolaa,
Asafestidaa, hyveellisen taipumuksen aromia.

Yritä ja tee joitain... loppuu.

Sydänhuhmareeseen pane taikina.
Ja sisäänpäin käännetyllä mielisurvimella,
Survo sitä lujasti 'minä'-, 'minä'-lyönnein,
Sitten litistäen sitä hiljaisuuden
Kaulimella Olemisen tasaisella levyllä.
Työskentele edelleen, väsymättä, vakaasti, hilpeänä.

Yritä ja tee joitain... loppuu.

Pane *poppadum* Brahmanin gheehin
Pidä äärettömän hiljaisuuden pannulla
Ja paista sitä tiedon tulella.
Nyt kun 'minä' muuttuu Siksi,
Syö ja maistele Itseä Itsenä,
Pysyen pelkästään Itsenä.

Yritä ja tee joitain... loppuu.

Katso *The Collected Works of Sri Ramana Maharshi* (Tiruvannamalai: Sri Ramanashramam, 2007), s. 132-33.

**Lakshmi Ammalin *Coffee Song* kokoelmasta *Sarva Vedanta Sara Sangraha*
*Kirtanangal:***

Oi te armolliset naiset, pankaa piste ahdistuksellenne,
 Tulemalla tänne ja juomalla kahvia.
 Kuunnelkaa huolella mitä tulen kertomaan teille,
 Ottakaa selvää tästä puhdasta ilosta.
 Hellaan nimeltä *dharana*, sytyttäkää tuli nimeltä *dhyanam*,
 Ja asettakaa pannu nimeltä *samadhi*,
 Paahtakaa *sanchitan* pavut:
 Poistamalla kaikki levottomuus, perusteellisesti paahtakaa papua.
Omkaraksi kutsutussa kuolevaisessa,
 Upanishadeiksi kutsutulla survimelle,
 Voimistuvalla äänellä '*kreem*', murskatkaa hyvin,
 Siivilällä nimeltä *shivoham*, seulokaa kunnolla.
 Astiassa nimeltä tietoisuus,
 Keittäkää vettä nimeltä *tattvam*,
 Odottakaa kiehuntakuplia nimeltä *mukti*,
 Ja nyt pankaa jauhetta nimeltä *sanchita*,
 Sallimatta höyryn paeta, sulkekaa se tiiviisti
 kannella nimeltä *prajna*.
 Tuokaa lehmä nimeltä *Agama*
 Äärettömään tilaan nimeltä *akhandam*,
 Sitokaa se paaluun nimeltä Advaita,
 Ja sallikaa vasikan nimeltä älykkyys imeä.
 Padassa nimeltä autuus,
 Valuttakaa maitoa nimeltä *soham*,
 Kuumentakaa hyvin kerman kanssa,
 Yhtenäisestä '*suotimesta*',
 Venyttäkää keittämistä,
 Lisätkää *chinmaya* sokeri,
 Sekoittakaa maitoa nimeltä *hamsoham*.
 Astiassa nimeltä *saccitananda*,
 Valuttakaa kahvia nimeltä ikuisuus,
 Viilentäkää kahvi, sallimalla sen valua hellävaroen
 yhdestä astiasta toiseen,
 Juokaa tätä kahvia joka ei ole kuumaa
 yhdessä menneiden syntymien piilevien vaikutusten kanssa.
 Kaikki kannattajat kokoontuneena yhteen,
 Korkeimmassa tilassa,
 Juokaamme kaikki iloisesti, tulkaa tänne,
 Ylistäkäämme kaikki Padmamsanin pyhiä jalkoja!

Manam-Buddhi Samvatam eli Pratyottara Kummi
['Mielen ja Älyn Kaksinpuhelu' eli 'Kysymys-Vastaus-Tanssi']

*Vakdevi ilmestyi ja soi lujuuutta
 Mielelle (tyttäreille) ja Älylle (äidille)!
 Heidän hiuksiaan koristivat kukkaset,
 Satgurun lootuksenkaltaisista jaloista.
 Heidän viisaan Mestarinsa opetuksia koskeva kaksinpuhelunsa
 Vakuuttaa, että maailmallinen halu ei ole muuta kuin banaalia harhakuvitelmaa!*

Äiti, mitä *Adi Vastu*,
 Jonka alkua ja loppua ei voitu jäljittää
 Niiden kahden mahtavan toimesta, jotka muinaisina aikoina
 Herkeämättä etsivät luomakunnan
 Korkeuksia ja syvyyksiä Hänen lähteekseen,
 Kertoi sinulle, seisoessaan lähietäisyydellä?

*Suurta myötätuntoa tuntien Hän saapui tänne
 Kertoakseen pelastuksen salaisuuden
 Ja johdatti vaivattomasti lopulliseen Ykseyteen.*

Äiti, mitä tämä Korkein Älykkyys,
 Joka on tuntematon Brahmalle ja muille jumalille,
 Lausui viisaiden sanojen avulla sinulle?

*Vuokrasopimuksen tekoa vapauttamaan (minut)
 Sitoutumisen velasta haluun, yms.,
 Tarjottiin minulle silloin.*

Äiti, kerro minulle
 Tästä hämmästyttävimmästä mysteeristä kaikkien mysteereiden joukossa:
 Halun ikuisen valtameren haihduttamisesta.

*Viisaus, jonka Hän opetti,
 Ei ole pelkkää oppineisuutta
 Vaan sitä, joka ikuisesti tyrskyää
 Kuin valtameren vuorovetten täyteläisyys.*

Äiti, kerro minulle kuinka kärsimyksen iäti ylitsevuotava valtameri
 Lopulta kuivui, sen pohja halkeili ja hajosi kappaleiksi!

*Niin kuin jäniksen sarvet, maailma on mithya;
 Ja se kuihtui pois Adigurun armon kautta.*

Äiti, kerro minulle kuka toi meidät tänne
Juhlimaan jatkuvasti Autuuden valtameressä?

*Mestarin sanojen Valo
Ainoan harhoista vapaan, salli meidän
Sukeltaa ja tulla yhdeksi Sen kanssa.*

Äiti, kuka kuljetti (meidät) välittömästi
Äärettömän ilon valtameren, mahdollistaen
Perusteellisen, keskeytymättömän oppoamisen?

*Adi Vastun vakaa katse banyanpuun alla,
Vapaana adhyaropasta ja apavadasta, on tuonut (meidät) tänne.*

Äiti, kuka sai meidät herkeämättä iloitsemaan
Puhtaan Tietoisuuden autuaallisessa valtameressä?

*Yksi, joka tuhosi valheellisuuden, kykenemättömyyden ja kärsimyksen
Synkän metsän,
Ja paljasti näkymättömän Tilan äärettömyyden.*

Äiti, kuka lopetti aaltojen nimeltä
Kärsimys ja onni kiihkeän lyönnin
Vaivan ja halun valtameressä?

*Nuo vyöryvät vuorovedet tasattiin tyyneydessä
Mestarin takana, joka pani minut hylkäämään maailman
Uskollani Hänen syvälliseen opetukseensa
Kaikkien ilmiöiden valheellisesta todellisuudesta.*

Äiti, varusta minut esimerkillä
Siitä mitä tapahtui ja minne
Kaikki annetut nimet ja muodot katosivat?

*Kuten raivopäinen metsäpalo tuhoaa erottelematta
Kaiken puutavaran – puut, kannot ja pöllit – tieltään,
Samoin Tiedon tuli täysin nielee
Ajan, tilan, nimen ja muodon kategoriat.*

Äiti, kerro minulle kuka vahvisti *atma-sukhamin*
Loppumattoman, korkeimman nautinnon kokemuksellemme?

*Se on se tapa, jolla Hän katsoi ja puhui
Menneinä aikoina, istuen banyanpuun alla,
Joka luovutti meille tämä hyvän onnen,
Tämän Tiedon hyvän onnen!*

Äiti, selitä minulle kunnolla
Mestarin laupeus,
Joka sai meidät havaitsemaan sen

Johon nähden koko maailma on unessa!

*Se on suuri Gopala, joka on herättänyt (meidät)
Siihen, johon nähden koko maailma on unessa,
Ja varmisti meille toisten
Kunnianarvoisten, hereillä olevien ihmisten seuran.*

Äiti, kuinka nähdystä esineistä, vaikka ne on nähty,
Tulee näkymättömiä, sisään suljettuja ja valheellisia?

*Kun tutkittiin, kangastuksen hohtavan veden
Todettiin olevan epätodellista, harhaista, pelkkää vaikutelmaa.*

Äiti, kerro minulle Täyteydessä,
Ainaisessa riemussa ja tyytyväisyydessä
Ja iäti kaikista rajoittavista ominaisuuksista vapaana pysymisesi salaisuus!

*Se johtuu aina tyytyväisenä sisällä pysymisestä,
Ja sulautumisesta Armon täyteyteen
Kaikkien halujen oma-aloitteisen hylkäämisen kautta.*

Äiti, kerro minulle miksi on niin tosi vaikeaa
Seurata sitä mitä pyhät kirjoitukset ja Vedat vakuuttavat:
Että jos viisi hallitaan, *mukti* on käden ulottuvilla.

*Kun (itse) saadaan pysymään Paraparamissa,
(Kuviteltu maailma) hajoaa välittömästi
Kuin puuvilla myrskyssä.
Ja tämä on mahdollista vain pakkuvanille,
Se on tarkoitettu vain paripakkuvanille.*

Äiti, kerro minulle kuinka purkaa
Tämä iäti hämmentävä *jagat bhranti*,
Joka selvittyään yhdestä virheestä liittyy toiseen
Harhaanjohtavassa sarjassa, kuin sokean opastaessa sokeaa!

*Vain täydellisellä uskolla Mestarin sanoihin
Ja ryhtymällä jokaiseen taistoon päättäväsellä ponnistuksella ja rohkeudella,
Voidaan tämä epätodellinen heijastuma nimeltä maailma tuhota.*

Äiti, kerro minulle selkeästi:
Mitä on *bandham*? Mitä on *moksham*?
Mitä oli aiemmin ja mitä jää jäljelle?
Ja mikä on kolmen tilan,
Valveen, unennäön ja syväunen perusta?

*Vrttin synty on bandham
Ja vrttin tuhoaminen on moksham;
Ajattelun poisvetäminen
Valveilla olevasta, unta näkevästä ja syväunessa olevasta mielestä*

Saa ihmisen pysymään muuttumattomassa, ikuisessa Itsessä.

Äiti, kerro kuinka voi olla olemassa kolme vrttiä
Tässä Yhdessä kaikkialla läsnä olevassa ei-kaksinaisessa Olemuksessa?

*Äly, joka ei nautiskele
Mestarin ylitsevuotavasta armosta,
Tuottaa ja yhdistää äärettömästi ajatuksia
Loppumattomiin kirjoituksiin esiintyen ikuisesti
Herkeämättömänä, pakonomaisena sielullisena juhkakulkueena.*

Äiti, kuinka on mahdollista
Iloita kaikesta tavanomaiseen tapaan
Ja silti aina tuntee: 'Tämä ei ole minun'?

*Se tapahtuu saavuttamalla pelottomasti se ratkaiseva johtopäätös,
Että jagrat, jonka loi tajuinen mieli ja puhe,
On yhtä svapnan (jossa vain uneksitaan) kanssa.*

Äiti, jos voit ilmaista sen, selitä minulle
Syväunen ilosta valveillaolon aikana.

*Se minä, joka herää unesta ja ryhtyy maailmasuorituksiin
On hylättävä; tämän jälkeen mitään muuta ei tarvita.*

Äiti, kuinka on mahdollista elää ja toimia
Ikään kuin aina lopettaen valvetilan
Ja pannen vireille syväunen?

*Kun mieli, joka on nähnyt ja kuullut (äärettömästi asioita)
Vapauttaa itsensä haluista ja kokee vain puhtaan Tietoisuuden,
Se saavuttaa moninaisen(t) voiman(t), joka mahdollistaa tämän vaivattoman toiminnan.*

Äiti, kerro minulle arastelematta:
Kuka tuli tänne guruna ja kuka poistui oppilaana?

*'Tat-padam' tuli guruna ja 'tvam' oppilaana,
Mutta kun tutkittiin pohjia myöten, molempien sanojen
Todettiin olevan täysin keksittyjä.*

Äiti, kerro minulle, kuinka Ykseys,
Joka täyttää kaiken liikkuvan ja liikkumattoman,
Nähdään (yksilöllisenä) totuutena ja tietoisuutena?

*Se ilmestyy täällä ja tuolla tänä ja tuona,
Makrokosmoksena ja mikrokosmoksena;
Se ilmenee (potentiaalisenä tai suoranaisenä) suhteena,
Kuten tulen ja savun suhde.*

Äiti, selitä minulle (illusorisen) jagatin

ihmeellinen säteily muuttumattoman Itsen autuaallisesta luonnosta.

*Jos perinpohjainen tutkimus kohdennetaan
Chitin ja jadan (luonteeseen)
Molemmat paljastuvat pelkäksi valheeksi.*

Äiti, kun todellisuudessa
Ei ole olemassa luomista eikä huippukohtaa,
Kuinka sitten on mahdollista, että luominen ja häviäminen (havaitaan)?

*Heille, jotka eivät ole ylittäneet harhan valtamerta,
Pyhät tekstit esittävät näitä kuvitteellisia kosmologioita (oppeja maailman rakenteesta).*

Äiti, harha ilmestyy minussa ja terrorisoi minua;
Silti, pelästytyään minua, mihin se menee piiloon?

*Se pelottelee noita, jotka unohtavat todellisen luontonsa,
Muttei hämällä heidän näkemistään,
Jotka tuntevat itsensä Itsenä;
Myös sinä voit läheltä tarkastella (sen luonnetta)
Ja kokea iloa.*

Äiti, miksi ihmisen tulisi jatkaa kangastusveden juomista
Kun rannaton autuus pursuaa kaikkialla?

*Se on kuin heillä, jotka sulkevat silmänsä
Kallisarvoiselta navaratnalta aivan heidän edessään
Ja menevät sen sijaan etsimään arvotonta kiveä.*

Äiti, millaista Jumalaa etsitään sellaisella vaivalla,
Kun absoluuttinen Täyteys on läsnä katsoipa minne suuntaan hyvänsä?

*Kun tapahtuu todellinen herääminen
Mestarin viisaille ja luotettaville sanoille
Arvostelukykyisen älyn silmien avulla,
Vain silloin kysymykselläsi on merkitystä.*

Äiti, miksi vaellella sinne tänne,
Kun olet tosi Tietoisuus,
Joka on vailla alkua ja loppua,
Joka on absoluuttinen, ei-kaksinainen Täyteys?

*Se johtuu rikoksesta sivuuttaa
Iäti loistava sisäinen silmä epätodellisena,
Ja jättää huomiotta tai hävittää kaikki oivallukset
Oman todellisen itsen luonteesta.*

Äiti, kuinka Mahavishnu kantoi päänsä päällä
(Tämän maapallon) painon?

*Jos ihminen pystyy tuhoamaan itsensä ja tulemaan sarva-tyagiksi,
Voiko sellaisen pääkuorman kantaminen olla vaikeaa?*

Äiti, kuinka Lootussilmäisen Yhden
Vilkaisu
Sai 'Tattvamasin' verbaaliset solmut
Ja muiden shastratekstien solmut
Katoamaan ja pujahtamaan tiehensä?

*Tämä oli mahdollista, koska Gopala
Sai minut näkemään maailman maalattuna
Tietoisuuden kankaalle!*

Äiti, kerro minulle selvästi,
Mistä ilmestyvät monet Upanishadit,
Kuusi shastraa ja agamat?

*Mentaalinen löpöttely ilmestyy kielellisenä ilmaisuna;
Se ei ole mitään muuta kuin harhautuneen ja
Erehtyneen mielen järjetöntä pälpätystä.*

Äiti, eikö se johdu yksilöllisyydestä,
Että ruumis, aistit ja niiden kohteet
Kokevat syntymän ja kuoleman?

*Nämä ilmestyvät pelkinä heijasteina
Unien harhaisissa kuvissa
Heille, jotka ovat ymmärtäneet Totuuden
Pyhien kirjoitusten, logiikan ja suoran kokemuksen kautta.*

Äiti, kuinka ja mitä voivat Vedat opettaa
Siitä, joka on ilmiselvä
Ja vaivattomasti ymmärretään?

*Totuuden moninaiset selitykset ovat harhautuneelle mielelle
Pyristelyä imeä itseensä 'Tattvamasin' merkitys,
Mutta Satgurun saapuminen tekee tämän tarpeettomaksi.*

Äiti, 'Minä olen Se' ollessa ytimemme ja tosi luontomme,
Joka on puheen ja symboleiden tuolla puolen, itsensä ilmaisun tuolla puolen,
Kuinka Totuuden opetukseen voi ryhtyä kielen
Ja sen nimien ja muotojen kategorioiden ja genealogioiden kautta?

*Mikrokosmos, makrokosmos ja kaikki maailmat ovat tulleet olemassaoloon
Epätodellisista käsitteistä "minä", "sinä" ja "minulle/ minun" johtuen.*

Äiti, kuka on se, joka kokee 'Sen',
(Sitten tietämättömästi) yrittää asettaa sen mentaalisten kehysten sisään
Ja pitää yhä kiinni Totuuden etsinnästä?

*Tämä tapahtuu hänen tapauksessaan,
Joka syvällistä ymmärrystä saavuttamatta
Yhä ylimielisesti samaistaa itsensä
Sisäänsä vangitseviin upadheihin
Ja sitten yhä jatkaa
Sen etsimistä kaikkialta.*

Äiti, Hänen katseensa valaisevuus
Häikäisi kuin satakuusitoista tuhatta miljoonaa
Yhtaikaa sarastavaa aurinkoa.

*Raja Gopalan katseen voima
Karkotti vaivattomasti sydämen pimeyden
Ja helpotti uimistani yli (samsaran valtameren)!*

Äiti, kuvaile taivaan, yms. nautintojen riemujen
Luokittelemista
Pelkäksi *drshyamiksi*.

*Jos jollekin kerrottiin, että riemu on taivaassa, yms.,
Me voimme vastata, että uneksiminen on tosi taivaallista!*

Äiti, miksi Vedat ja teologiset kirjoitukset
Kertovat huolestuneina, kun kuvailevat Herraa:
”Emme voi antaa mitään yksityiskohtia sinun luonteestasi!”

*Se tekee niin pelosta 'tökätä silmiin'
Ja tärvellä Sen Olennon ymmärtämistemme,
Jolla ei ole jalkoja eikä päätä.*

Äiti, kuinka on niin, että muinaisina aikoina,
Sen jälkeen kun oli kuullut ja opiskellut äärettömästi pyhiä kirjoituksia,
Oppinut kertoi: ”En pysty ymmärtämään Korkeinta!”

*Silmä näkee karamellin, muttei pysty kuvailemaan sen makua;
Samalla lailla pyhät kirjoitukset eivät voi paljastaa Totuutta.*

Äiti, ennen vanhaan, istuen banyanpuun alla,
Kuka rosvoisi meiltä kaiken omaisuutemme?

*Oi, se on Gopala, joka ryösti kaiken:
Kotimme, sukumme, hyvät ja huonot ominaisuutemme,
Toimintamme, älymme, voimamme ja kaiken mitä meillä oli!*

Äiti, pyhät kirjoitukset julistavat: ”*aakasha shariram*”;
Kuinka ne voivat hyväksyä myös *prarabdhakarman* opin?

*Prarabdha on olemassa vai niille tyyperyksille, jotka eivät tiedä
Kuinka tuhota rohkeasti valheelliset minänsä.*

Äiti, selitä minulle:

Kuinka on mahdollista, että häiriintymättömässä, ei-kaksinaisessa Tilassa
Nähdään niin monen osa-alueen laajenevan?

*Sisältyessään Itseen, joka on etsijän todellinen luonto,
Hän samalla oivaltaa, että kaikki tämä (näennäinen osiin jakautuminen)
Johtuu mayan ja kolmen gunan (illusorisesta leikistä).*

Vedanta Nonti Chintu ['Amputoidun Tanssi']

Minä palvoin Sadguru Shanta Narasimban
Pyhiä jalkoja.
Kun antauduin, kaikki karmat katosivat
Tämän Armollisen silmäyksen alla.

Näin, tuntien muuttumattoman Todellisuuden
Ja ikuisesti luopuneena syntymästä ja kuolemasta,
Voitonriemuinen mieleni unohti ruumiin!

Hän teki lopun sielunvaelluksesta,
Suojellen minua armonsa avulla.
Hänen vakaa katseensa
Lävisti minut kuin naula
Iskettynä tuoreeseen puuhun!
Jumalainen Äiti muutti vereni kulkusuunnan!

Lujalla otteella tartuin ja palvoin mestarin pyhiä lootusjalkoja
Ja omaksuin kaikki muodot.

Nähtyään kypsyyteni (vapautumiseen),
Tämä Armollinen päätti vapauttaa minut,
Käyttäen järkeilyn loogisia perusteita.

Parashaktin armon avulla,
Korviini hän ilmaisi *taraka*-mantran;
Valiten parhaimmat upanishadisat lausunnot,
Hän täytti Täydellisyyden kaikkialla, kuin kaikkialle levittäytyvä taivas.

Takerruin tiukasti hänen ilmaisemaansa päämäärään
Ja join välittömästi autuutta!
Anandasta juopuneena
Minä vaeltelin sen vallassa
Kuin kiimainen elefantti!

Gurun *sadhanamin* voiman avulla
Minä ylitin vaivattomasti tämän *bhavan* valtameren
Ikään kuin astuen veden täyttämän
Vasikan sorkanjäljen yli.

Oi herra, vaikka joku harjoittaisi jatkuvasti
Rituaalisia kylpyjä ja nielisi lusikoittain
Pyhää vettä tai suorittaisi

Sandhyaa ja *tarpanaa*,
Hän ei saavuttaisi Brahmania!

Menin kylpemään
Setun, Kaverin ja kaikkien kuudenkymmenen kuuden miljoonan
Pyhän joen vesiin,
Mutten kokenut atmaa!

Harjoitin kuutta samadhia,
Kokeilin hathajoogaa,
(Harjoitin) pranayamaa,
Silti en oivaltanut (atmaa)!

Totuutta etsien, Äidin armon avulla
Minä nousin kuin sudenkorento läpi kolmen linnoituksen!

Minä kiertelin ympäriinsä läpi kolmen tilan,
Palatseihin ja viiden *koshan upavanamoihin*,
Mutta missään en tuntenut (atmaa)!

Herra, ponnistelin hitaasti tieni
Läpi Upanishadien
sankan, pimeän metsän, jonne
kukaan ei rohkene yksin mennä!

Karmojen ja *vasanoiden* pitkä oksat
Kietoivat tiheään latvuston pääni ylle;
Ei ollut paikkaa mihinkä jalkansa asettaa, herra!

Vedalaiset pyhät kirjoitukset tukkivat polun
Kuin loputtomiin kohoavat vuoret
Enkä saattanut löytää tietäni.

Elefantit kuudenkymmenen neljän tieteen muodossa
Seisoivat kookkaina kuin Himalajan vuorijono
Enkä tiennyt kuinka ylittää ne, herra!

Valtavat myrkylliset käärmeet nimeltä syntymä ja kuolema
Makasivat pitkällään yli polun kuin suuret tukit
Enkä tiennyt kuin kiertäisin ne.

Kirkuvat, buuaavat apinalaumat
Nimeltä *dehavasana*t heiluivat läpi mielen
Pitäen sen iäti levottomana ja häiriintyneenä.

Metsälinnut nimeltä 'monet puranat'
Sirkuttivat ”*vaasituusi*...!”
Kääntäen mieleni pois polulta.

Kaksi *shrutin* ja *smrtin*

Raivoisaa jokea
 Olivat tulvineet (tämän paikan) yli, herra!
 Enkä saattanut nähdä toista rantaa.

Pienet aaveet nimeltä taivas ja helvetti
 Luikertelivat puiden välissä
 Ja pelästyttivät minut; en tuntenut ketään,
 Joka voisi suojella minua niiltä!

Anvaya, vyatireka ja kuusi *lingaa*
 Olivat kasvattaneet suunnattoman, pelottavan bambulehdon.

Yhdeksänkymmenen kuuden *tattvan* taimet ja pensaat
 Olivat tarttuneet toisiinsa inhottavaksi pimeydeksi.

Ymmälläni, menetin toivoni löytää tieni
 Ulos Vedantan metsästä.
 Ja samalla kun näin murehdin,
 Mestari antoi minulle salaisen tunnussanan:
 ”Sinä olet Tieto.”

Takertumalla tähän jääräpäisellä otteella,
 Tein asteittaisen, vakaan tutkimuksen.
 Sain osakseni apua, herra,
 Liittymiselläni satsangaan,
 Ja tuska muuttui pysyväksi riemuksi.

Seuraamalla *shravanaa*, *mananaa* ja *nidhidhyasanaa*,
 Löysin tieni ja aloin hitaasti liikkua eteenpäin.

Kaksi raivopäistä demonia, jiva ja Ishvara
 Ahdistelivat minua; alkuun en tiennyt
 Kuinka ne voitaisiin tuhota.

Mutta, voitelemalla pääni mestarini jalkojen
 Pyhällä tomulla, painoin sivuun
 Kaikki *upadhit*, mukaan lukien 'kaikkitietävyyden'.

Paramin Shaktin avulla,
Neti-netin avulla,
 Minä voitin!
 Minä sulauduin ihanteeseen!

Ottaen selvää *padasta* ja *padarthasta*
 Ja *tapakseni* ansion johdosta
 Minä hiljalleen pääsin metsän läpi.

Pahanhajuiset 'eri koulukuntien väittelijät'
 Tukkipolkuun, painostaen minua
 Sitoutumaan hengettömiin perusteluihin.

Minä uhmasin heitä, puhkaisin heidän opinkappaleensa
 Advaitan innolla hiotulla nuolella, herra!
 Hävitessään väittelyssä, kuusi filosofista koulukuntaa
 Juoksivat mullin mallin pelastaakseen elämänsä.
 Advaitan vahvistamana minä voitin taistelun, herra!

Vahvalla yhteydellä viisaaseen
 Kuin *chaya chantiran*
 Minä ymmärsin todellisen luontoni, herra!

Minä siirryin suullisten ilmausten
 'Minä tiedän' ja 'Minä en tiedä' tuolle puolen
 Suoraan intuitiiviseen ymmärrykseen,
 Joka on mielen ja puheen tuolla puolen.

Polttopuun nimeltä tietämättömyys syvissä sopukoissa
 Todellisen Tiedon liekki syttyi säteileväksi roihuksi, herra!
 Kuuden vihollisen monikerroksinen asunto,
 Kuusi luonnetta, kuusi muutosta,
 Kaikki syttyivät tuleen, herra!

Viiden elementin palatsi,
 Viisi tuppea, viisi vallia,
 Kaikki repeivät hahtuviksi ja riekaleiksi, levisivät
 Kuin puuvilla tuulessa, herra!

Silmänräpäyksessä kuusi filosofiaa,
 Kaikki lääkkeet, kuusi *chakraa*,
 Liukenivat ja valuivat pois kuin vesi.

Jati, varna, ashramat ja niiden säännöt,
 Kaikki pyhät kirjoitukset, *gotrat* ja *sutrakirjoitukset*
 Ahmaisi tämä (Tiedon) tuli välittömästi, herra!

Teatterit nimeltä kolme ruumista, kolme aikaa, kolme jivaa,
 Ahmaisi tuli välittömästi, herra!

Viisi valoa, auringosta alkaen,
 Sisällytti itseensä Itsetiedon
 Korventava tuli, herra!

Tulkiten tarpeettomiksi ja tuhoten kaikki ominaisuudet,
 Minä uppouduin Autuuden valtameren, tullen *akhandaksi*.

Minä katkaisin valtavalla rytinällä
 Kovaäänisesti laulaen *tantanaa*,
 Samsaran suuret haarat!

Ylittäen syntymän ja kuoleman valtameren,

Olen palannut tälle rannalle, herra,
Jakamaan (teidän kanssanne) sen,
Mitä jivanmuktat kokevat!

Loppumattomalla *anandalla* ladattuna
Minä marssin eteenpäin rinta pystyssä
Äänekkäästi kuuluttaen voittoa Madhuvanamissa!

Minä luovutin (voittoni)
Äiti Jumalattarelle, korkeimmalle arvovalle,
Ja sain sen takaisin asianmukaisesti leimattuna.
Minä seisoin ajatellen pohjoista suuntaa.

Nyt liityn sinuun; olen nähnyt Harin,
Ja Hän on myöntänyt minulle mokshan!

”Tässä on *atma-chudamani*,
Kaivalyan tila:
Ota se!” hän sanoi.

Pantitan Kavi
['Hengellinen Lääkäri']

Täydellinen, Aina Tyytyväinen, Korkein Todellisuus,
 Pysyen vahingoittumattomana (jopa) kosmisen hajoamisen aikana,
 Laskeutui *Parama Guruksi* tuhotakseen *bhavarokamini*!

Jotta voisin paljastaa tämän suuren salaisuuden ilman erehdystä tai vikaa,
 Parvati, jääkää luokseni ja suojelkaa (minua)!

Ruukkuvatsainen, torahampainen Ganapati,
 Esteiden poistaja,
 Haittojen kukistaja,
 Rottakärryillä kuljetettu,
Motakam kämmenellä!
 Nelikätkäinen Ganapati,
 Mustanpuhuva, silti säteilevä kuin kuu,
 Pitkän, pyhän langan
 Koristaessa leveitä hartioitasi!
 Ilonpitäjä *mastakapucaissa*, Armollinen,
 Oi Herra Maheshwaran poika!
 Sairauksien hävittäjä,
 Siunauksen suoja niille, jotka palvovat teitä
 Iskemällä molemmin puolin päätä rystysillä!

Kasvot koristettuna yhdellä syöksyhampaalla,
 Te olette Parvatin hyväenteinen poika,
 Te olette Maheshwaran, Korkeimman Herran poika,
 Ja saman (Krishnan) veljenpoika, joka kerran uinui banyan lehdellä,
 Te olette Skandan Ganapati!

Niin kuin suku sulkee minut sisäänsä, suokaa (armonne) minulle!
 Tulen tarjoamaan *appamin*, *porin*, *atirasamin*, seesamimakeispallot,
Tekuzhalin, makean kookoksen vettä, punaista sokeriruokoa,
 Makeaa mangoa, kypsää jakkihedelmaa ja *motakamia*.
 Tulen tarjoamaan kolme hedelmää: Mangon, banaanin ja jakkihedelmän,
 Puhtaana ja kokonaisena!

Vani, Saraswati, istuen kielelleni!
 Hyväenteinen lady, täytti puheeni
 Niin että saatoin oikein ymmärtää ja kuvailla
 Viisaan Mestarin jumalaista leikkiä!

Lopettaakseen kärsimykseni,
 Kaunis Herra laskeutui *Adiguruna*.
 Minun pitää paljastaa tämä suuri salaisuus sinulle: älä ole huoleton!

Kuuntele huolella, (nais-) ystäväni!

Loppumattoman sairauden nimeltä syntymä ja kuolema otteessa
 Ja uppoutuneena täydelliseen tietämättömyyteen iäisyyksien ajan,
 Kaikkien aiempien karmojen ja niiden uppiniskaisten jäänteiden kanssa,
 Jotka sekoittuivat keskenään henkilökohtaiseksi konsertiksi,
 Toinen toistaan täydentäen ja sekoittaen, saaden aikaan *upadravan*,
 Ja (tätä voimakasta tuskaa) pahensivat
 Tukkeumat, joiden juurena on viisaan palvelemisen laiminlyönti;
 Ja lisäsi nautintojen jatkuva tavoittelu,
 Kun käännytään pois *nivrttista*,
 Pidättymisen harjoittaminen, joka tuhoaa haluamisen,
 Ja ainaisen *pravrttin*
 Kaipuun lisääntyminen;
 Omahyväisyyden näin riivaamana
 Ja tulemalla syvälle maailman liejuun vajonneeksi –
 Tämä aiheutti katastrofien
 Hyökkäyksen nopeassa sarjassa.
 Raivoisat egolähtöiset kouristukset,
Vatan, pittan ja kaphan tasapainottomuudet
 Kolmen halun muodossa
 Kiihottivat kolmea kärsimystä
 Aiheuttaen ylenpalttista janoa,
 Ja läikähtymistä nielussa ja rinnassa.
 Vaikea hengen salpautuneisuus nimeltä 'murhe'
 Sai aikaan pyörtymiskohtaukset nimeltä harhakuvittelu.
 Kymmenen aistinelintä, humaltuneena rakkaudesta kohteisiin,
 Sopivaa aikaa odottaen, sinkosivat ja kiristivät silmukan nimeltä halu.

Tässä kriittisessä vaiheessa,
 Menneiden hyvien tekojen kasaantumisen takia
 Korkein Totuus omaksui ruumiin:
 Hän, joka on vapaa harhasta ja virheestä
 Omaksui vääristymistä vapaan muodon
 Ja ilmestyi vapaaehtoisesti.
 Katsele tätä ihmettä!
 Hän omaksui muodon,
 Saapuen sammuttamaan sen raivopäisen janon
 Ja hävittämään sielunvaelluksen
 Sitkeän sairauden!
 Pyhä *pantitan*
 Lähestyi säälien
 Ja sydän rakkaudesta sulaneena.
 Hän tutki *nadit* läpikotaisin,
 Tarkasti tutkielman nimeltä '*gurunadi*'
 Ja kommentoi ystävällisesti hymyillen:
 ”Mitä voisın sanoa? Tämä on sairaus,
 Jonka aiheutti tietämättömyys, josta on nyt tullut kroonista!
 Ei ole tarvetta pidempään harkintaan
 Välittömällä arvioinnilla ja varhaisella diagnoosilla

Siihen on olemassa helppo hoitokeino.”

Hän sanoi:

”Kurjuus sairauden muodossa
 On ilmestynyt intohimottomuuden puutteen vuoksi
 Ja tämä johtuu edellisten syntymien karmallisista seuraamuksista.
 Pulssi nimeltä tietämättömyys pahentaa,
 Koska '*tvam*' on pysynyt '*tvamina*'.
 Tämä synnynnäinen sairaus on eitelletty ruumiissa
 Jo hyvin pitkän aikaa,
Asthat ovat vakaat, mutta *dhatu* nimeltä 'arvostelukyky'
 On kateissa ja *nadi* nimeltä 'usko' on hyvin heikko.
 Siitä huolimatta, älä ole huolissasi,
 Sillä tämä ei ole kuolettava; on todellakin saatavissa hoitoa.
 Meillä on tehokasta lääkettä, jota me annamme
 Ja pysäytämme sairauden; varmaa hoitotapaa voidaan noudattaa.
 Jos lääkettä niellään uskolla ja nöyryydellä,
 Kaikki sairaudet lakkaavat, vierivät pois
 Kuin pehmeä puuvilla navakassa tuulessa.
 Missä tahansa annettu, tämä lääke ei ole pettänyt luottamustaan!
Virechanamin avulla meidän on pakko poistaa myrkyt.
 Ystäväni, jos sinä kyselit *virechanamin* luonteesta,
 Minä kuvailisin sitä (näin)!”

Hän antoi *kulikain*

Nimeltä 'Sri Raman nimen toistaminen'
 Yhdessä *anu-panamin* nimeltä 'Achyutalle omistautuminen' kanssa.
 Suuren ja silmiinpistävän säälän vallassa
 Hän tarjosi (lääkkeitä) tuhotakseen *kalmashan*.
 Hän antoi *oushadasanjivin* nimeltä 'Itsen Tuntemus'
 Ja suunnattomalla säälillä, helpottaakseen
 Tämän elämänpelastavan rohdon nielemistä, hän tarjosi *kashayamin*
 Nimeltä *shama, dama, titiksha, samadhana* ja *uparati*.

Hän varoitti näin:

”Lääkkeet on nielty ja parantumista havaitaan;
 Mutta jos hoidon aikana ehkä sattuu *apathyam*,
 Kukaan tai mikään toiminta ei voi sinua pelastaa!
 Ystäväni, jos kysyisit minulta, ”Mitä on *apathyam*?”
 Vastaisin sinulle sopivaan tapaan näin!”

(Hän neuvoi:)

”Jos pitää yllä tietämättömyyttä
 Panee liikkeelle ilkeän seurueen,
 Silloin halu seuraa kuin varjo.
 Jos halu seuraa kuin varjo, älä unohda
 Murhetta, jota koit (halun tähden)
 Ja ole rohkea – sinä tulet hyvin lyhyessä ajassa
 Saavuttamaan päämäärän: Korkeimman Autuuden.
 Älä loittone pyhistä kirjoituksista,

Älä kiinnitä huomiota pahanilkisen neuvoon,
 Älä laiminlyö viisaan palvelemista,
 Älä koskaan sano ”Jo riittää!”
 Laulaaksesi kiintymystäsi Harille!
 Tutki aina hartaasti Itsen luonnetta,
 Ja jos näin saavutetaan samadhi,
 Hyväksy tämä tila ainoaksi!
 Jos on laiska (hengellisessä harjoituksessa), huolet lisääntyvät,
 Ja jos vangittuna huoliin, Itsen todellista luonnetta
 Ei voida tuntea; silloin epäilyt alkavat käydä päälle
 Ja epäilysten valtaan antautuminen takaa,
 Että seuraa uusia syntymiä!
 Tuntemalla hyvin kärsimyksen, jonka on läpikäynyt
 Ruumiillistumisen monien kierrosten kautta
 Itseä on mietiskeltävä päivittäin.
 Tämän jalokiven uuttera tutkiskelua
 On suoritettava jatkuvasti.
 Kaikki epä tietoisuudet ratkeavat silloin helposti.
 Totuuden luonne, Itsen Tieto,
 Saavutetaan silloin helposti, jos tutkiskellaan jatkuvasti
Anvayan ja *vyatirekan* avulla:
 Tietämättömyyden peite tulee palamaan tuhkakksi!”
 Näin (*pantitan*) selitti ja siunasi (minua).

Minä kumarruin ja tarrauduin hänen lootuksenkaltaisiin jalkoihinsa.
 Kädet yhteen liitettyinä minä anoin:
 ”Herra, te mainitsitte, että *agamin* ja *sanchitan* seuraukset
 Palavat tuhkakksi Tiedon tulen voimasta,
 Mutta selittäkää minulle hyväntahtoisesti miksi
Prarabdhakarman seuraukset jäävät kytemään –
 Valaiskaa minua hyväntahtoisesti, herra!”

Hän sanoi:
 ”Olen *sacchitananda*’ – joka tietää tämän
 Ilman epäilyn hiventäkään, tietää myös,
 Että sellaista ymmärrystä ei voi häiritä
 Minkään *prarabdhakarman* läsnäolo,
 Joka ei häviä näkyvistä Itsetiedon myötä.
 Viisaat hyväksyvät, että koska molemmat ovat muodottomia,
 Näiden kahden välillä
 Ei ole keskinäistä ristiriitaa.

Heittäytyen kaikkietävän
 Gurun jalkoihin
 Minä uudelleen herätin epäilyn
 Puhutellen Armollista:
 ”Herra, eikö ruumiin tulisi kadota
 Heti kun lopullinen Tieto saavutetaan?
 Kunnianarvoisa Mestari, ilmoittakaa minulle syy
 Miksi Itsen Tuntijan

Ruumis säilyy!”

Hän sanoi:

”Äiti, jos ruumis heitettäisiin pois
Tiedon ilmenemisen yhteydessä,
Kenenkä toimesta ja kuinka silloin
Tietämätön vapautuisi?
Tätä vapautunutta 'ruumista' pidetään yllä
Niin että sitä voidaan käyttää vapauttamaan
Tietämättömyyden sitomia ruumiita!”
Näin hän armollisesti selitti.

Minä kysyin:

”Herra, eivätkö ruumiin ja maailman vaikutelmat
Jatka olemassaoloaan kunnes kaikki *prarabdhan* seuraukset käytetään loppuun?
Kuinka nämä vaikutelmat hävitetään?
Herra, neuvokaa minua!”

Hän sanoi:

”Siihen saakka kunnes *prarabdha* käytetään loppuun
Ilo ja murhe jatkuvat.
Kun toiminnat lakkaavat,
Niiden mahdolliset seuraamukset pyyhkiytyvät myös pois,
Uutta toimintaa ei tapahdu
Korkeimman Tietoisuuden vuoksi,
Jonka johdosta maailma ilmenee
(Itsen Tuntijalle)
Palaneena vaatteena.
Juuri kuten paahdetut siemenet eivät idä,
Niin ei myöskään ole tulevaa kehitystä.
Ei ole enää saapumisia tai lähtemisiä.
Niin kuin käärme palautuu harmittomaksi,
Poistamalla sen myrkkyhampaat,
Heille, jotka ymmärtävät olemassaolon kuvitteellisen luonteen,
Prarabdha on tehotonta eikä sido heitä.
Itsen Tuntijat kokevat menneiden tekojen seuraukset
Ulkopuolisen todistajan kannalta,
Ilman ainuttakaan odotusta tai halua.
Itsen Tuntijat ovat täysin vakaita viisauudessaan!
Jos noilta vapautuneilta, jotka ovat vielä ruumiillisia,
Kysytään heidän tilaansa, he vastaavat:
'Tämä on maailmalle käsittämätön!'
Vapaana suruntäyttämien syntymien tuskasta,
Vakiintuneena Korkeimpaan Autuuteen,
Vapautuneet liikkuvat, hyläten maailman!
Nuo vapautuneet ahkeraan ja vakaasti
Pysyvät (autuudessa), tarkkaillen huvittuneena
Loputonta ruumiillistumisen sarjojen (näytelmää)!”

Hän sanoi:

”Jatkuvasti palvoen Herraa,
 Sallimatta kaksinaisuuden ajatusten syntyä,
 Ole yhtä Itsen kanssa, todellisen luontosi!
 Ole Korkein Valo,
 Ole se ääretön, häiriintymätön Tila,
 Sinä voit olla iäti säteilevä Itse!
 Kuuntele vielä sellaisten viisaiden ylistystä
 Ajamalla pois varkaat nimeltä 'halu' ja 'viha'!
 Iäti vapaana haluista, vapaana kaikista tahroista,
 He kylpevät joka päivä Itsen ikaikaisessa joessa!
 He pukeutuvat puhtaaseen vaatteeseen nimeltä 'toivottomuudesta vapautuminen',
 He koristelevat korvansa kultaisin korvarenkain
 Nimeltä 'pyhien kirjoitusten kuuntelu'
 Ja pureksivat betelpähkinää
 Nimeltä 'rakkautta Achyataan'.
 Nuo vapautuneet selittävät
 Maailman (illusorista luonnetta)!”

Sen jälkeen kun nielin lääkkeitä, jotka mestari
 Niin rakastavasti antoi, sairaus,
 Joka oli ahdistanut minua ikuisesti
 Katosi! Saatuaani takaisin kadonneen ruokahaluni,
 Söin riisiä nimeltä 'Jakamaton Olemus'
 Ja minut tavoitti uni nimeltä 'Ikuinen Autuus'.

Minä ihmettelin kuinka voisin maksaa palkkion tästä hoidosta
 Hänelle (lääkärille), joka paransi minut
 Tästä syntymien ja kuolemien kroonisesta taudista!

(Minä ajattelin:) ”Jos voisin tarjota hänelle
 Tämän maapallon kaikki tavarat,
 Siinä ei olisi riittävästi!
 Ja jos voisin antaa hänelle miljoonien omaisuuden,
 Se ei ylittäisi sitä runsaskätistä armoa,
 Jota hän osoitti minulle!

Siksi minä kiersin hänet ympäri
 Ja laskeuduin hänen pyhiin jalkoihinsa.
 (Sanoin:) ”Minut, pitkän aikaa kärsien
 Ikään kuin vallihaudalla ympäröitynä,
 Vapautettiin!
 Niin kuin joku pelastuu palavasta palatsista auttavalla kädellä;
 Niin kuin joku joka, hukkumaisillaan tulvivan joen ryöppyyn,
 Vedetään rantaan ja virvoitetaan auttavalla kädellä;
 Niin kuin joku joka, ollen tuhoutumisen partaalla
 Murheen valtavan metsäpalon toimesta,
 Pelastuu –
 Te helpotitte minun lopullista vapautumistani
 Äärettömällä laupeudellanne!
 Tämä yksi uroteko riittää!

Kiertämällä hänet ympäri, heittäytymällä hänen pyhien jalkojensa eteen,
Laskeutumalla hänen verenpunaisten, lootuksenkaltaisten jalkojensa eteen
Minä ylistin luontaisen, puhtaan sydämeni
Täydellistä elpymistä,
Minä kunnioitin voimakasta uskoani tähän lääkäriin!
Tämän runon lukijat, joka koskee *pantitania*,
Joka hävitti päättymättömän syntymän ja kuoleman pelkoni,
Tulevat itse liukenemaan Autuuden Valtamereen!

Bheri Nadam
['Kosmisen Rummun Ääni']

Oi Brahma ja muut syntiset
 Uppoutuneena syntymän ja kuoleman valtamereen:
 Kuunnelkaa *bherin nadamia!*
 Nyt kun (minulle) on tullut selväksi,
 Että koko *drshyam* on todellakin *drk*,
 Minä lyön hyväenteistä kosmista rumpua!

Maya, kuviteltuine kausaalisine toimintoineen,
 Muuttaen kaikki voimalliset uskonnolliset totuudet erimielisyyttä aiheuttaviksi ryhmiksi:
Vishva, taijasa, prajna, virat, hiranyagarbha ja *antaryami*,
 Kaikki kuvitelmat kehittyivät (Itsen)
 Vertaansa vailla olevan tietoisuuden Ainoasta tilasta –
 Sijoitettuani nämä kaikki
 Katoavaisten piiriin
 Ja vaistotessani täydellä selkeydellä,
 Että kaikki havaittu on todellakin Näkijää,
 Minä lyön hyväenteistä kosmista rumpua!

Nadabrahmam, Ashwinit,
Adhidevatat ja muut
 Eivät ole muuta kuin *drshyamia*;
 Ja sisällytettyäni ne kaikki Näkijään,
 Minä lyön hyväenteistä kosmista rumpua!

Vakuututtuani siitä, että ansio ja ansiottomuus ovat lähtöisin
 Viidestä (elementistä), maasta, ilmasta, tulesta, vedestä ja eetteristä,
 Samoin kuin aiempien toimintojen sekoituksesta,
 Pitämällä yllä tykkitulta maailman rintavarustusta kohti,
 Joka on koottu kahdesta ja seitsemästä maailmasta,
 Minä saarroin varustuksen joka suunnasta
 Ja valtasin sen.
 Antaumuksen ja kiihkottomuuden toteutumisella,
 Joka kerääntyi useiden syntymien aikana,
 Puhdistamalla mielen epäpuhtauksista
 Ja harjoittamalla vakaasti arvostelukykyä,
 Minä kohdistin buddhin hirmuisen kanuunan
 Kohti varustusta kaikilta kahdeksalta suunnalta.
 Kaikkivoipa ammus nimeltä ikuinen Brahman
 Ladattiin räjähdysherkällä ruudilla nimeltä *abheda*.
 Taktinen kuvio nimeltä itsetietoisuus määriteltiin.
 Maali tunnistettiin; ase
 Laukaistiin valtavalla työntövoimalla.

Rintavarustusta kohti rynnättiin ja se murskattiin;
 Sen sisäpuolinen tila tuli yhdeksi
 Sitä ympäröivän Korkeimman Autuuden
 Äärettömän tilan kanssa.

Nyt tutkiskellen huolella ja tarkoin tätä ihmeellistä työtä,
 Kuinka tämä suuresti juhlistettu rintavarustus tuhoutui!
 Intuition silmällä omaa sielunelämänsä tutkien
 Kuinka rakennelman kunnolla linnoitetut vallit,
 Joita suojasivat sotilaat nimeltä 'hurja mieli',
 'Ego', 'muisti' ja 'aistit',
 Ja täynnä ylpeyttä ja turhamaisuutta,
 Romahtivat!
 Sotilaat nimeltä 'kuusi ajattelun koulukuntaa',
 Jotka ympäröivät varustusta, nujerrettiin!
 Ja kun siirryin eteenpäin, näin
 Syvän vallihaudan nimeltä halu,
 Joka ympäröi varustusta,
 Ja siinä oli krokotiileja nimeltä *avarana*,
 Saalistaen elottomia nimiä ja muotoja.
 Kuitenkin, bambuseipäitä käyttäen
 Minä loikkasin kuilun yli
 Laskeutuen lähelle palatsin pääporttia,
 Jota vartioivat sotilaat nimeltä 'viisi aistihavaintoa'.
 Pitämällä heitä kauhun vallassa ja pieksellä heidät puuroksi,
 Minä lyön voitollista kosmista rumpua!

Palatsin yhdeksää porttia vartioivat sotilaat
 Ja epäoikeudenmukaisesti hallitsevat kolmetoista ikivanhaa kehityslinjaa
 Minä tuhosin juurta myöten.
 Sieppaamalla vaaralliset aseet heidän käsistään,
 Minä nujersin heidät kaikkialle levittäytyvät älyllä.
 Sitten saavuin ylipäällikön nimeltä Bhedabuddhi eteen,
 Joka heilutti loppumattomien halujen määräilevää valtikkaa!
 Vaivattomasti tarttuen häneen,
 Sain hänet tanssimaan kuin sätkynukke.
 Pidättämällä varkaat ja murtomiehet
 Ja sitomalla heidät köydellä,
 Minä karkotin heidät ajattelun alueiden tuolle puolen.
 Vakaasti tuijottaen kuningasta nimeltä 'sydän',
 Joka hallitsi vailla pelkoa,
 Vakiinnuttaen hänet *Ahamissa*,
 Minä tuhosin hänen vallantunteensa
 Tietoisuudella, joka tietää kaiken.
 Minä hiljensin hänet tyynen levon tilaan.
 Tuijottaen sisäänpäin jatkuvasti, vakaasti
 Ja purkaen kaikki hänen liitteensä,
 Hän saavutti vapauden kärsimyksestä
 Ja uppoutui nirvanan valtamereen,
 Liittyen ja tullen Yhdeksi

Gurun pyhien jalkojen seurassa.

Kun seisoin lamautuneena kuin patsas
 Vailla ajattelua, vailla liikettä,
 Guru, suuri mestari,
 Valitsi minulle vaivatta mantran ja vihki minut.
 Minä vaalin tätä *mahavakyaa* mielessäni.
 Ilman tylsyyttä ja hämmennystä minä tutkiskelin kaikkia ajatuksia.
 Huomatessani ne keksityiksi kuin hedelmättömien vanhempien jälkeläiset
 Minä luovuin niistä pelkkinä 'havaittuina'.
 Tarjoten mestarille arvollisen ladin nimeltä Mukti,
 Minä lyön voitollista kosmista rumpua.

Hurmiolisessa liitossa ladin nimeltä Mukti kanssa
 Avaten hitaasti Tietoisuuden silmän,
 Ylittäen *jivan* ja Ishvaran toisistaan erottavan rajan,
 Sitoutuen omaan todelliseen Luontooni,
 Nauttien valtaistuimelle nostamisen suuresta leikistä
 Samalla kun voitonriemuista simpukkatorvea puhalletaan –
 Kuka saattaisi kuvailla tätä?
 Vaikka me yritämme, kuka voi tajuta sitä?

Kukalla nimeltä 'tyytyväisyyden palkkio'
 Koristellen hiukseni ja ruumiini koristeltuna
 Ornamentein nimeltä 'rauha'
 Säteillen Täyteen loistetta
 Asetin itseni
 Puhtauden valtaistuimelle.
Shaman, daman ja gunien chamara
 Viilentää minua yhdessä etelätuulen kanssa.
 Sisällyttämällä kahdeksan ilmansuuntaa Itseen
 Ja poistaen *drshyamin* maalaisjärjellä [järjen käytöllä]:
 Näin vapaana,
 Minä lyön verratonta kosmista rumpua!

Mestari Venkatesan,
Karunakatakshan,
 Valaistunut, urhoollinen, syvään uppoutunut,
 Neuvonantaja noille, jotka etsivät Korkeinta asuinsijaa,
 Korkeimmalla päämäärällä varustettuna,
 Ylittäen *bhavan* ja *abhavan* kaksinaisuuden,
 Vaatimaton luonteeltaan, ikuisesti iloinen,
 Nähdessä Ykseyden kaikkialla, kaikkietävä,
 Iäti tyytyväinen, iäti autuas,
 Virheetön mestari Venkatesan,
 Vapaana (praktin) *gunista,*
 Vapaana määrityksistä ja kirjoituksista,
 Vapaana oppineisuudesta ja keskusteluista,
 Vapaana ajan ja tilan kaavoista,
 Omaten Itsen suoran kokemuksen

Kaikkien ideoinnin piirien tuolla puolen,
Liittyneenä Tietoisuuteen
Yhtä erottamattomasti kuin vesi ja sen viileys,
Vapautuneena ajatuksista,
Iäti iloiten Itsessä,
Tietoisuuden kaiken sisältävä Valo,
Kaiken kasvualusta, puhdas Valo,
Sat-chit-anandan tosi kokemus,
Ilman tahraa, ikuinen, Korkein Tietäjä
Ylittäen kaiken tässä sanotun:

Kunnioittaakseni verratonta mestariani,
Minä nyt lyön tätä vertaansa vailla olevaa kosmista rumpua!

Vedanta Vandu
['Vedantamehiläinen']

RAKAM PUNNAKAVARALI

Pallavi

Oi mehiläinen! Ryhdy sanansaattajakseni ja vieraile suuren mestarin luona!
 Palvo hänen jalkojaan; tutustu hänen suuruuksiinsa ja palaa luoksesi!

Anupallavi

Oi mehiläinen! Hyväntuoksuisen siitepölyn haltija, Oi mieli,
 Palvo joka päivä gurun pyhiä jalkoja!

Charanam

Viisaat, jumalat, Narada, jne., tulevat ja heittäytyvät
 Tämän Totuuden tuntijan jalkojen eteen,
 Hartaan uskovaisen Prahladan vuoksi, tämä korkein Mestari,
 Joka kohosi valtamerestä yhdessä puolisonsa kanssa,
 Ja ilmestyi suuresta patsaasta...

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Älä surise kaikkialla; kuuntele huolella!
 Kerron sinulle pyhästä paikasta, jossa guru oleskelee,
 Se on siellä missä jokainen, saavuttaakseen jivanmuktin,
 Suorittaa *vedanta-vicharaa*:
 Se on maamerkki.

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Se on kaikista pyhistä paikoista kaikkein pyhin,
 Tiruvisainallurin pyhitetty maa on kaikkein paras!
 Kerro hänelle kuinka mieleni kaipaa yhtyä häneen
 Ja kuuntele huolella mitä hän sanoo,
 Tule takaisin ja kerro minulle kaikki...

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Istuen autuaalla valtamerellä, mieleni kukkiessa kuin lootus,
 Laskeutuen kukankaltaisten jalkojen hunajalle,
 Minä koin yhtymisen, ekstaattisen yhtymisen.

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Se korkein Valo ilman alkua ja loppua,
 Ruumiillistui minun tähteni, tuhotakseen tietämättömyyteni.
 Muistuta häntä siitä siunauksesta, jota hän osoitti minulle peepulpuun alla.
 Ja palaa takaisin häneltä saamiesi uutisten kera.

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Kuullessani *Aham Brahmamin* selityksen,
 Jääräpäinen harha 'Minä olen *jiva*' tuhoutui.
Aham parathan tutkiskelun siunaamana,
 Olen uneton päivin ja öin...
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Että en voi unohtaa hänen myötätuntoaan,
 Joka on seitsemän valtameren vesien veroinen,
 Ja joka vei minut tekojen valtameren yli
 Turvallisesti toiseen rantaan:
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Vaikka taivas ja muut neljätoista maailmaa kehittyvät täyteyteensä,
 Kerro kuinka mieleni yhä kaipaa
 Yhteyteen hänen hyvänteisten lootusjalkojensa kanssa!

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Vaikka taivaallisista loistoista ja nautinnoista
 Tulee pelkkää *drshyamia* ja tulevat katoamaan,
 Kaikkien miellyttävimmän (mantran) loisto, jolla hän siunasi minua
 Kuiskaamalla oikeaan korvaani,
 Ei voi unohtua.
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Olemassaolon suurenmoisen Hiljaisuuden sisällä
 Minä hajotin maailman kuin syväunessa.
 Se myötätunto, joka vei minut karmojen valtameren yli
 Ja toi minut vastarannalle,
 Ei voi unohtua.
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Vaikka olisin kokenut kuusi samadhia,
 Jos olisin juonut *rasamia*, joka virtaa
 Hathajoogan harjoituksesta,
 Sisäisen itsen 'näkemisen' henkilökohtainen kokemus
 Yksin on ainut päämääräni.
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Oi mehiläinen,
 Vaikka ruumis ja sen aistit
 Olisivat vaelleelleet kaikkialla,

Kuulemalla Upanisadien ilmaiset salaisuudet
Minä menettäisin uneni ja ruokahaluni!
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Voisin olla ylhäinen tämän maan päällä
Tai minulla voisi olla helppo taival Satyalokaan,
Mutta en ole maistanut ainuttakaan tippaa jivanmuktin valtamerestä:
Kerro tämä opettajalleni, suurenmoiselle luopujalle, Oi mehiläinen!

Lehmät voivat olla monenvärisiä, mutta maito yhdenväristä,
Sama koskee kasteja, yms., kaikkien ollessa yhdenvertaisia.
Tämä ymmärrys tyynnyttää minua kiihottaneet epäilyt.
Kerro hänelle tämä ja palaa takaisin,
Kun olet keskustellut hänen kanssaan.

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Juuri kuten jotkut naiset, vaikka ovat kiireissään kodinhoidon tehtävissä,
Pysyvät iäti uppoutuneena kielletyn rakastajan muistamiseen,
Myös mieleni on kaiken aikaa syventyneenä *svarupaan*.
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Kuten alkemistia, joka muuntaa raudan kullaksi,
Myötätuntoa, joka sai yksilön sopimaan
Kaikkialle levittäytyvään Tietoisuuteen päivittäisen *shravanamin* avulla
Ei koskaan voi unohtaa.
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Juuri kuten eri kukista imetty nektari
Yhdistyy yhdeksi hunajavirraksi hunajakennossa,
Samoin kaikki *upadhit* hylänneenä
Itse yksin on olemassa yhtenä ja näkymättömänä.
Tämä suurenmoinen tietoisuus tunkeutuu
Olemukseni sisimpiin syvyyksiin.
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Satgurun myötätunto,
Joka lepää patjalla nimeltä Sadashiva
Hetekalla, jolla on Brahmanin neljännekset
Sitä kannattelevina jalkoina,
On antanut minulle kaikkien vedojen hedelmät.
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Saatan olla maallisten viettelysten harjoittaja
Tai saatan olla irtautunut aistillisuuden alueelta,
Mutten koskaan voi unohtaa pyhiä sanoja, (jotka hän lahjoitti minulle).
Ajatellen (näitä) kaiken aikaa,
Kuin ampiainen, minusta on tullut *tadakaram*.
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Viisaat kuten Janaka ja Sanaka, jne.,
Kuulevat totuuden Brahmanin luonteesta,
Joka tuhoaa tämän syntymän ja kuoleman kierron orjuuden.
Kerro hänelle, että minä heittäydyn mestarin lootusjalkojen juureen!
Hän on Herra, Hän todellakin Herra!

Kerro hänelle tämä,
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Adadi Maane
 ['Tanssi, Oi Neitsyt!']

RAKAM PUNNAKAVARALI

Pallavi

Tanssi, Oi neitsyt,
 Näkymättömänä Ykseytenä!

Tanssi, Oi neitsyt!

Anupallavi

Minä olen *asamgoham*!

Tanssi, Oi neitsyt!

Minä olen
 Korkeimmasta Brahmanista erottamaton!

Tanssi, Oi neitsyt!

Charanam

Prapanchan ääretön kokonaisuus
 Koettuna 'minän' avulla
 Ja sen illusorinen näytäntö,
 Nyt katoaa 'Sen' äärettömän, muodottoman muodon
 Itselleen ottamisen kautta!
 (Sen tiedon kanssa, että) '*Tatin*' ja '*Tvamin*' *svarupa*
 On ainut Todellisuus,
 Maailma ja Tietoisuus tulevat Yhdeksi!

Tanssi, Oi neitsyt!

Maailma ja ruumis
 Ovat pelkkää Korkeinta Tietoisuutta:
 Näin ei ole olemassa mitään muuta kuin Minä!
 Iäti iloisena, vailla ominaisuuksia,
 Minä sulaudun *nirguna* Autuuteen!

Tanssi, Oi neitsyt!

Lopettamalla egon ja ylpeyden harhat,
 Sitoutumattomana, kaivautuen

Korkeimman Autuuden syvimpiin sopukoihin,
Tanssi tämä haltioitunut tanssi
Täydellisessä liikkumattomuudessa!

Tanssi, Oi neitsyt!

Ei 'minä' eikä 'muu':
Omaten vain 'Sen' hahmon,
Minä lepään pelottomassa Itsenä-pysymisessä,
Kuitenkin tanssin aina valveilla olevan torkkujan
Autuasta iloa!

Tanssi, Oi neitsyt!

Chandrodayam
['Kuun nousu']

RAKAM CHURUTTI

Pallavi

Chandrodayam on tapahtunut,
 Kuun on noussut,

Bodha chandrodayam on ilmestynyt,
 Ymmärryksen kuu on noussut,

Kuu nimeltä Täydellinen Ymmärrys
 On tullut näkyviin.

Anupallavi

Venkateswaran (armosta),
 Joka on sellaisten jumalten kuin Indra
 Ja suuresti kunnioitettujen viisaiden alueen tuolla puolen,

Tiedon kuu on noussut.

Charanam

Tiedon valtameri laajenee;
 Sen liljat aukeavat mielessä;
 Sanoin kuvaamaton jatkuva riemu pursuaa yli
 Iäti kasvavan Autuuden
 Rajattomasta varastosta

Kuunnousun aikaan.

Ruumis muuttui 'toiseksi';
 Varkaiden nimeltä halu, jne. pelko katosi;
 'Svayamista' tuli harhaa;
 'Hamsohamista' tuli Totuuden luonnollinen tila

Kuunnousun aikaan.

Halu ja viha katosivat;
 Harhan tiheä pimeys hävisi;
 Lopullisen vapautumisen tila saavutettiin,
 Itsen verraton yksinäisyys
 Tyhyydessä

Paljastui

Yhdessä kuunnousun kanssa.

Drshyam, kuvajaisen, joka on tämä maailma,
Kimmeltävä vesi
Katosi –
Harvinainen saavutus
Jopa suurille viisaille – (ja sen paikan) täytti ääriään myöten
Autuus mittaamaton,

Kun kuu nousi.

Jati-varna-ashrama (ja kaikki luokat) katosivat;
Vedashastroista tuli pelkkää pälpätystä;
Tarjoten kokemuksen niin kauan poissa olleen,
Korkein Tieto,
Ilman alkua ja loppua,
Toi itsensä ilmi

Kuunnousun aikaan.